

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพารา
ในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

นางสาวชุลีกร นาคมิ

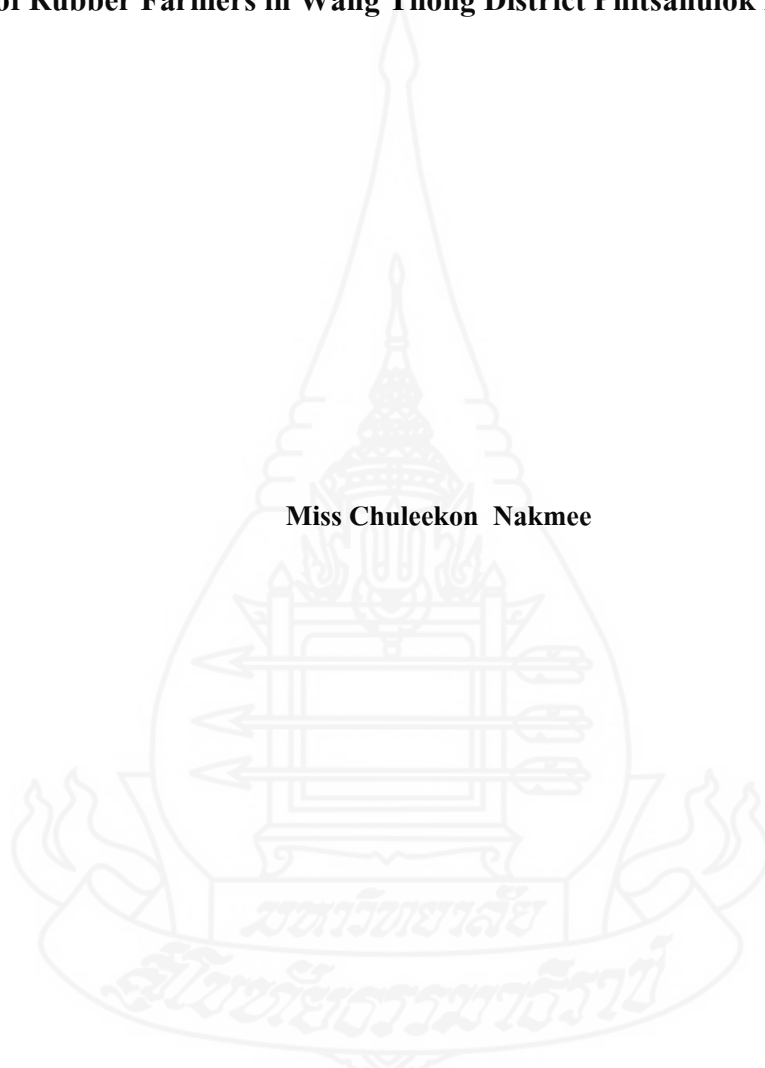

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2562

**Factors Affecting the Decision to Produce the Cup Lump Rubber
of Rubber Farmers in Wang Thong District Phitsanulok Province**

Miss Chuleekon Nakmee

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration

School of Management Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2019

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกร
ชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
ชื่อและนามสกุล นางสาวชุตีกร นาคมี
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.บริบูรณ์ ปิ่นประยงค์

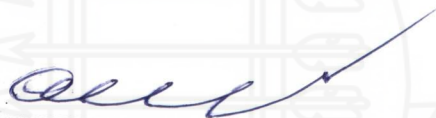
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2563

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.บริบูรณ์ ปิ่นประยงค์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เชาว์ โรจนแสง)

..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษา คั่นคว้ออิสระ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพารา
ในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ศึกษา นางสาวสุลิกกร นาคมี **รหัสนักศึกษา** 2613002712 **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.บริบูรณ์ ปิ่นประยงค์ **ปีการศึกษา** 2562

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ข้อมูลของเกษตรกรผู้ผลิตยางก้อนถ้วย (2) ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพารา (3) ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพารา และ (4) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ประชากรคือ เกษตรกรชาวสวนยางพาราที่ทำการเปิดกรีดยางแล้วในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 2,259 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณตามสูตรของทาโร ยามาเน่ ได้จำนวนทั้งสิ้น 340 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการจัดสรรโควตา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการศึกษา คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า 1) เกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21-30 ปี การศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา รายได้รายเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีประสบการณ์ทำยางพารา 6-10 ปี มีลักษณะพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นพื้นที่เขา เนื้อที่สวนยางพาราเป็นสวนยางขนาดเล็ก และมีจำนวนแรงงานภาคการเกษตร 2-4 คน 2) ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยอยู่ในระดับการตัดสินใจปานกลาง โดยองค์ประกอบของปัจจัยภายใน ด้านประสบการณ์ทำยางพาราและปริมาณน้ำยาง มีค่ามากที่สุดสองอันดับแรก 3) ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยอยู่ในระดับการตัดสินใจปานกลาง โดยองค์ประกอบของปัจจัยด้านคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด และระยะทางของจุดรับซื้อ มีค่ามากที่สุด สองอันดับแรก 4) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกับปัจจัยภายนอก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01

คำสำคัญ ยางก้อนถ้วย ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ จังหวัดพิษณุโลก

Independent Study title: Factors Affecting the Decision to Produce the Cup Lump Rubber of Rubber Farmers in Wang Thong District Phitsanulok Province

Author: Mrs. Chuleekon Nakmee; **ID:** 2613002712;

Degree: Master of Business Administration;

Independent Study advisor: Dr. Boriboon Pinprayong; **Academic year:** 2019

Abstract

The objectives of this study were to study (1) the information of the farmers who produced the cup lump rubbers; (2) the internal factors affecting the decision to produce the cup lump rubbers of rubber farmers; (3) the external factors affecting the decision to produce the cup lump rubbers of rubber farmers; and (4) the relationship between the internal factors and the external factors affecting the decision to produce the cup lump rubbers of rubber farmers in Wang Thong District, Phitsanulok Province.

The population of this survey research were 2,259 rubber farmers who had tapped the rubbers in Wang Thong District, Phitsanulok Province. The sample size was 340 rubber farmers, determined by using Taro Yame's Formula. The sampling method was the quota sampling. A constructed questionnaire was used as an instrument for this study. The statistics employed for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The results of this study indicated that: 1) most of the rubber farmers in Wang Thong District, Phitsanulok Province, were male in the age of 21-30 years old, with education level of primary school, average monthly income of rubber sales from 10,001-15,000 baht, experience in rubber plantation for 6-10 years, the landscape of the rubber plantation area was a hill area, with the small-sized rubber plantation space, and 2-4 workers in agricultural sector; 2) the internal factors affecting the decision to produce the cup lump rubbers were at a moderate level, with rubber plantation experiences and the latex quantity earned at the highest level respectively; 3) the external factors affecting the decision to produce the cup lump rubbers were at a moderate level, with the quality of rubber needed from the market and the distance of the buyers at the highest level respectively; 4) the relationship between the internal factors and the external factors was positively associated within variables with a statistical significance at the level of 0.01

Keywords: Cup lump rubbers, Factors of Decision, Phitsanulok Province

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.บริบูรณ์ ปิ่นประยงค์ และคณาจารย์สาขาวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชทุกท่าน ซึ่งได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชา ให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไขเพื่อให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอขอบคุณในความเมตตาของคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลกที่ให้ข้อมูลสำหรับใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ รวมถึงเกษตรกรชาวสวนยางพารา อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกที่ช่วยตอบแบบสอบถาม และพนักงานการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลกทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลและอำนวยความสะดวกจนการศึกษาค้นคว้าอิสระสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาต่อไป

ชวลีกร นาคมี
กุมภาพันธ์ 2563

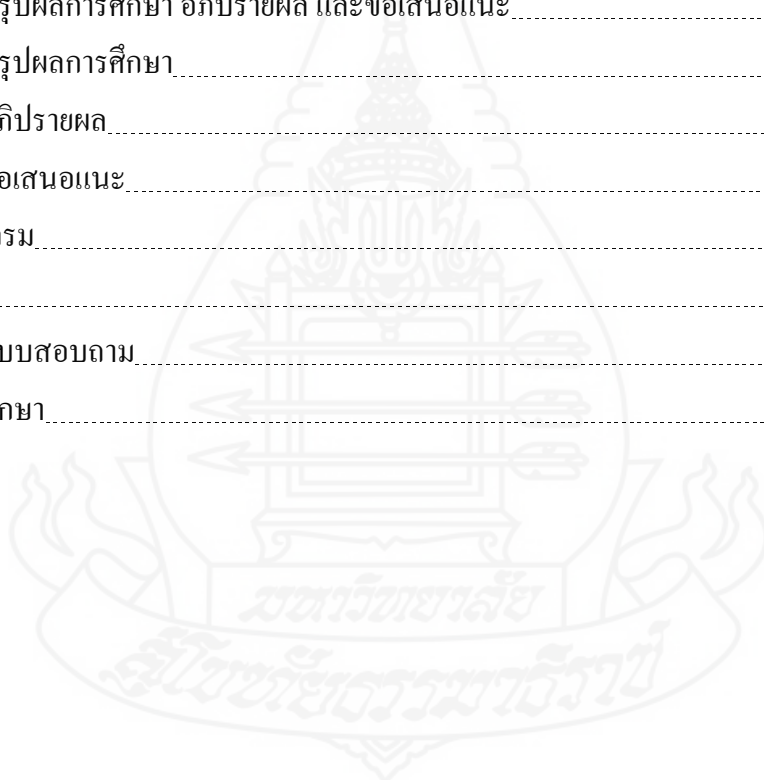

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	3
ขอบเขตงานวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	
แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจของผู้ซื้อ.....	7
แนวคิดและทฤษฎีสองปัจจัยของ เฮิร์ชเบิร์ก.....	13
แนวคิดและทฤษฎีลำดับความต้องการ.....	16
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31

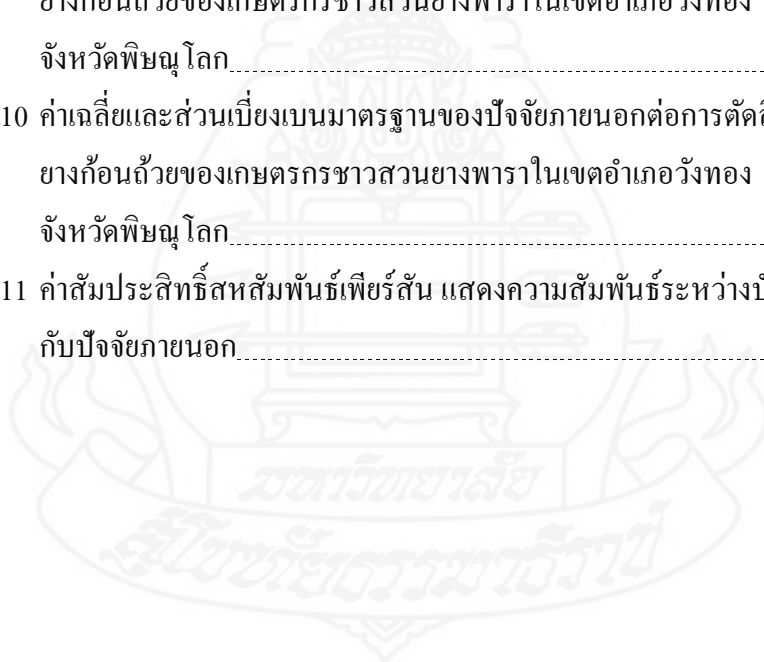
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก.....	33
ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่มี ความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก.....	37
ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกับปัจจัยภายนอก.....	40
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	42
สรุปผลการศึกษา.....	42
อภิปรายผล.....	43
ข้อเสนอแนะ.....	45
บรรณานุกรม.....	47
ภาคผนวก.....	50
แบบสอบถาม.....	51
ประวัติผู้ศึกษา.....	54

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	33
ตารางที่ 4.2 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	34
ตารางที่ 4.3 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	34
ตารางที่ 4.4 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ขายยางเฉลี่ยต่อเดือน.....	35
ตารางที่ 4.5 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ทำยางพารา.....	35
ตารางที่ 4.6 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะพื้นที่ปลูกยางพารา.....	36
ตารางที่ 4.7 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเนื้อที่สวนยางพารา.....	36
ตารางที่ 4.8 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนแรงงานภาคการเกษตร.....	37
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในต่อการตัดสินใจผลิต ยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก.....	38
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอกต่อการตัดสินใจผลิต ยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก.....	39
ตารางที่ 4.11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน กับปัจจัยภายนอก.....	40

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	4
ภาพที่ 2.1 โมเดล 5 ขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค.....	8
ภาพที่ 2.2 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์.....	17

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศไทย ที่ทำรายได้ให้กับประเทศมาเป็นเวลานาน นิยมปลูกกันมากในภาคใต้ของประเทศไทย และในปัจจุบันสามารถนำไปปลูกในเกือบทุกภาคของประเทศไทย โดยมีผู้ปลูกยางพาราจำนวน 1,601,381 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกยางพารา 22,626,277 ไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2561) ปัจจุบันพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการปลูกและเป็นพื้นที่ยางพาราจริงของจังหวัดพิจิตร ครอบคลุมทั้งหมด ประมาณ 152,047 ไร่ เป็นพื้นที่เหมาะสมปานกลาง 124,141 ไร่ พื้นที่เหมาะสมน้อย 22,917 ไร่ และพื้นที่ไม่เหมาะสม 4,989 ไร่ โดยแหล่งผลิตที่สำคัญของจังหวัดพิจิตร คือ อำเภอวังทอง 75,138 ไร่ หรือร้อยละ 49.42 ของพื้นที่ปลูกจริงทั้งหมด รองลงมาได้แก่ อำเภอนครไทย อำเภอชาติตระการ อำเภอวัดโบสถ์ และอำเภอเนินมะปราง มีพื้นที่ 33,583 ,26,445 , 11,543 และ 3,544 ไร่ หรือร้อยละ 22.09 , 17.39 , 7.59 และ 2.33 ตามลำดับของพื้นที่ปลูกจริงทั้งหมด โดยมีผลผลิตรวม 42,027 ตัน ซึ่งก็เป็นสินค้าเกษตรที่สำคัญซึ่งมีผลต่อเศรษฐกิจการเกษตรของจังหวัดพิจิตร โลก และอำเภอวังทอง จังหวัดพิจิตร โลก มีจำนวนครัวเรือน 41,760 ครัวเรือน อยู่ในภาคการเกษตร 12,978 ราย (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2560)

เกษตรกรชาวสวนยางพาราในอำเภอวังทองขายผลผลิตยางพาราในรูปแบบของ 1. ยางก้อนถ้วย 2. น้ำยางสด 3. ยางแผ่นดิบ ร้อยละ 65 จำหน่ายให้แก่พ่อค้าประมูลรับซื้อผลผลิต/พ่อค้าเร่ ในท้องถิ่นในลักษณะยางก้อนถ้วย และยางแผ่นดิบชั้น 3 ซึ่งพ่อค้าเหล่านี้จะนำผลผลิตไปจำหน่ายต่อให้แก่โรงงานแปรรูป 3 แห่งในจังหวัดพิจิตร โลก (ร้อยละ 60 ของผลผลิตเป็นยางก้อนถ้วย ที่นำไปจำหน่าย ให้แก่โรงงานแปรรูป อันได้แก่ ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) และไทฮั่ว ยางพารา จำกัด (มหาชน) ในสัดส่วนร้อยละ 41 และ 14 ตามลำดับ เพื่อผลิตเป็นยางแท่ง อีกร้อยละ 5 เป็นผลผลิตยางพาราในลักษณะยางแผ่นดิบชั้น 3 ที่เกษตรกรนำไปจำหน่ายให้แก่บริษัทที่เอ็น รับเบอร์ จำกัด เพื่อผลิตเป็นยางแผ่นรมควัน ๗) ส่วนผลผลิตยางพาราที่เหลืออีกร้อยละ 35 เกษตรกรนำไปจำหน่ายให้กับกลุ่มเกษตรกรที่ตนเองเป็นสมาชิก หรือกลุ่มตลาดยางพารา (กยท. จ.พิจิตร โลก) ที่มีอยู่ประมาณ 11 จุดรับซื้อในจังหวัด จำแนกเป็นยางก้อนถ้วยร้อยละ 30 และน้ำยางสด

ร้อยละ 5 ซึ่งพบว่า ยางก้อนถ้วยร้อยละ 25 ได้นำมาจำหน่ายให้แก่โรงงานแปรรูปในจังหวัดที่เหลืออีกร้อยละ 10 (ยางก้อนถ้วยร้อยละ 5, น้ำยางสดร้อยละ 5) ส่งไปจำหน่ายให้แก่โรงงานแปรรูปในภาคตะวันออก (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 2, 2560)

โดยการผลิตยางก้อนถ้วยคือเริ่ม เตรียม น้ำ กรดเจือจาง 3% จากกรดฟอร์มิกเข้มข้น (94%) 3 ซ้อนแกง (30 CC) ผสมกับน้ำสะอาด 900 CC บรรจุ ใส่ขวดพลาสติกเจาะรูที่ฝาด้านบน ใช้ได้ประมาณ 45 ถ้วย วันกรี๊ดที่ 1 กรีดยางจากต้นแรกจนถึงต้นสุดท้ายของ แปลงกรี๊ดแล้ว ย้อนกลับมายังต้นแรกเพื่อใส่กรดโดยบีบ น้ำกรดลงไป 15 – 20 CC ใช้ไม้คนให้น้ำยางกับน้ำกรดเข้ากัน ปล่อยให้ยางจับตัวในถ้วยจนถึงวันรุ่งขึ้น วันกรี๊ดที่ 2 จับก้อนยางของวันแรกตะแคงเพื่อให้ของเหลวไหลออกจากก้อนยาง กรีดต้นยางในแปลงกรี๊ด แล้วเดินย้อนกลับไปยังต้นแรก บีบน้ำกรดลงในถ้วยน้ำยางจากนั้น ใช้ไม้สะอาดคนให้เข้ากัน วันที่ 3 หยุดกรี๊ด ในกรณีกรี๊ด 2 วันเว้น 1 วัน เก็บก้อนยางแล้วให้คว่ำ ถ้วยเพื่อป้องกันสิ่งสกปรก และปฏิบัติเช่นนี้โดยผลิตไม่เกิน 6 มีดกรี๊ด ควรสังเกตของเหลวที่ตกค้างในถ้วย หากมีสี ขาวขุ่นแสดงว่าปริมาณน้ำกรดไม่เพียงพอ ให้บีบน้ำกรดลงไปได้อีกเล็กน้อยกรดฟอร์มิก 3% ห้ามใส่สิ่งปนเปื้อนใด ๆ ลงในน้ำยางโดยเด็ดขาด การจำหน่ายยางก้อนถ้วย จะจะคิดราคาโดยผู้รับซื้อจะแบ่งเป็นยางก้อนถ้วยเปียก ยางก้อนถ้วยหมาด และยางก้อนถ้วยแห้ง ยางก้อนถ้วยเป็นวัตถุดิบเบื้องต้นในการแปรรูปเป็นยางแท่งและยาง เกรพ เพื่อนำไปผลิตยางล้อยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานก่อสร้าง สายพาน เป็นต้น (การยางแห่งประเทศไทย, 2560)

จากภาวะวิกฤตการณ์ราคายางผันผวน ตกต่ำ ราคาไม่คงที่ ทำให้เกษตรกรขายผลผลิตยางพาราไม่ได้ราคาที่ดีที่สุด จากเหตุผลดังกล่าว ข้างต้น การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราซึ่งเป็นรูปแบบที่เกษตรกรเลือกผลิตมากที่สุด จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจเลือกผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำมาส่งเสริมเกษตรกรชาวสวนยางพาราให้ผลิตยางพาราให้เหมาะสมกับเกษตรกร และมีรายได้สูงที่สุดต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลของเกษตรกรผู้ผลิตยางก้อนถ้วยในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

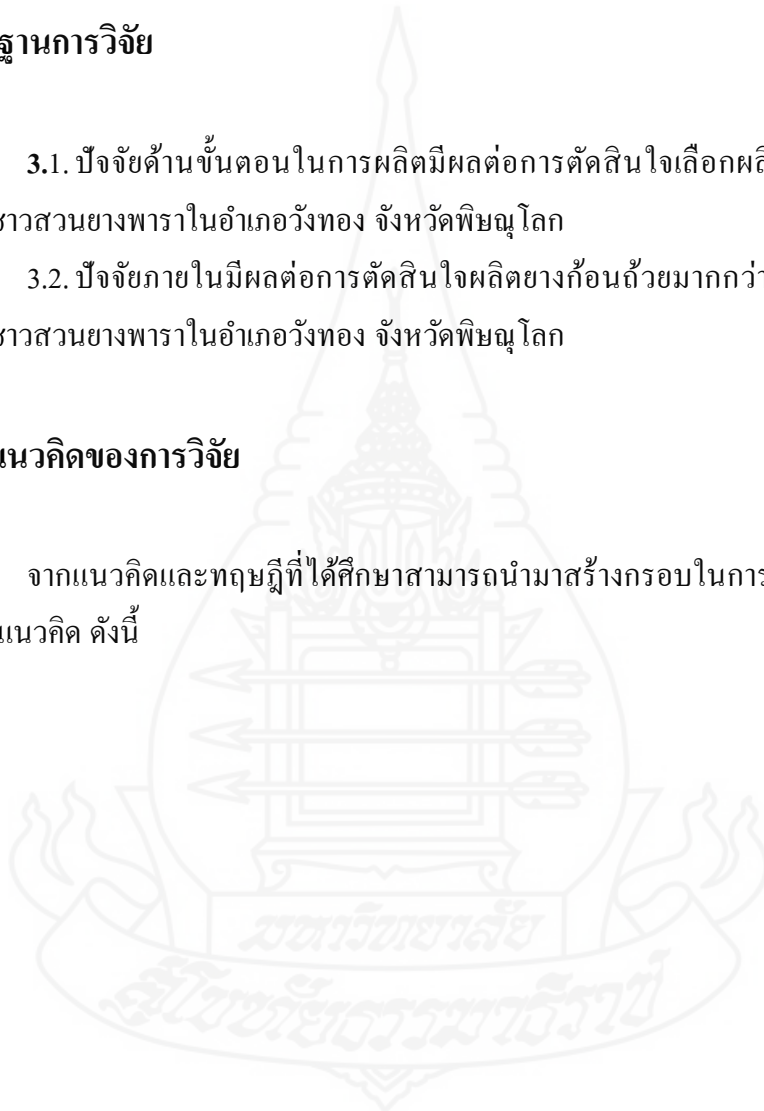
3. สมมติฐานการวิจัย

3.1. ปัจจัยด้านขั้นตอนในการผลิตมีผลต่อการตัดสินใจเลือกผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

3.2. ปัจจัยภายในมีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยมากกว่าปัจจัยภายนอกของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

4. กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากแนวคิดและทฤษฎีที่ได้ศึกษาสามารถนำมาสร้างกรอบในการศึกษาโดยมีตัวแปรตามกรอบแนวคิด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ**ตัวแปรตาม**

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

5. ขอบเขตงานวิจัย

การศึกษาวิจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ไว้ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่จะทำการศึกษาคือ เกษตรกรชาวสวนยางพาราที่ทำการเปิดกรีดยางแล้ว ในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งหมด 2,259 คน

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ได้ในส่วนของ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากแบบสอบถาม
2. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

5.1.1 ขอบเขตด้านตัวแปร ประกอบด้วย ตัวแปร 2 ตัวแปร คือ

1) *ตัวแปรอิสระ* ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา รายได้ขายยางเฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์การทำยางพารา ลักษณะพื้นที่ เนื้อที่สวนยางพารา จำนวนแรงงานภาคการเกษตร 2) ปัจจัยภายในของการผลิตยางพารา ได้แก่ ประสบการณ์การทำยางพารา ปริมาณน้ำยาง ขั้นตอนในการผลิต พื้นที่ปลูกยาง จำนวนแรงงานภาคการเกษตร ต้นทุนในการผลิตยางก้อนถ้วย การเก็บรักษายางก้อนถ้วย วิธีการบรรจุและขนส่งยางพาราไปจำหน่าย 3) ปัจจัยภายนอกของการผลิตยางพารา ได้แก่ ระยะเวลาของจตุรัสซื้อ คุณภาพยางพารา เป็นที่ต้องการของตลาด ราคาขายพาราในตลาด การกำหนดราคาของพ่อค้า นโยบายของภาครัฐ

2) *ตัวแปรตาม* ได้แก่ การตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกร

5.1.2 ขอบเขตด้านเวลา

กำหนดกรอบเวลาในการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เริ่มตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2562 ถึง กุมภาพันธ์ 2563

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 เกษตรกร หมายถึง เกษตรกรชาวสวนยางพาราที่เปิดกรีดยางพาราแล้วในเขต
อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

6.2 ยางก้อนถ้วย หมายถึง ยางที่เกิดจากการจับตัวของน้ำยางในถ้วย เป็นก้อนยาง
ที่สะอาดไม่มีสิ่งปลอมปนทั้งในก้อนและนอกก้อน มีขนาดใหญ่หรือเล็กตามจำนวนมิดกรีดยาง
ก้อนถ้วยคุณภาพดี จะต้องใช้กรดฟอร์มิคในการจับตัวยาง เพราะจะทำให้น้ำยางจับตัวเร็วและเนื้อ
ยางมีความยืดหยุ่นดีไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ในการแปรรูปเป็นยางแท่ง และ
ยางเครพ

6.3 ปริมาณน้ำยาง หมายถึง น้ำยางที่ออกมาจากต้นยางพาราหลังจากที่กรีดยางแล้ว
โดยที่ยังไม่มีการผสมสารใด ๆ ลงไป

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 สามารถนำผลการศึกษาไปใช้วางแผนส่งเสริมการผลิตยางพาราในจังหวัด
พิษณุโลก

7.2 ใช้ผลการศึกษาเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการกำหนดแผนการขายยางพาราของจังหวัด
พิษณุโลก

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลของเกษตรกรผู้ผลิตยางก้อนถ้วยในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ศึกษาปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก โดยได้ศึกษาเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

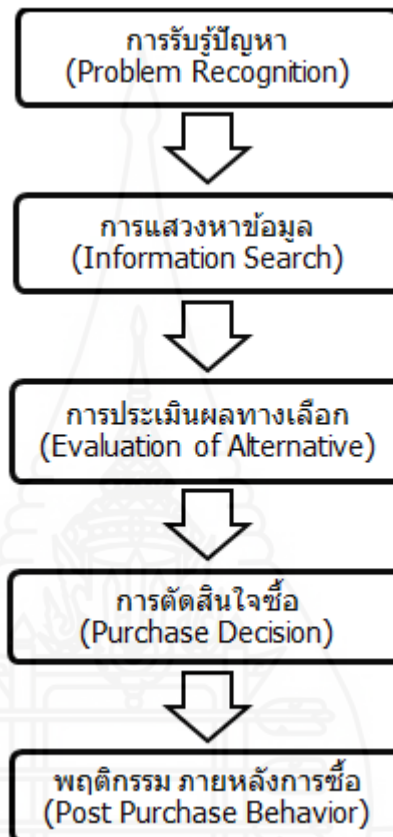
การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกครั้งนี้มีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ทฤษฎีการตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer Decision Process Theory)
2. ทฤษฎีสองปัจจัยของ เฮิร์ซเบิร์ก (Two Factors Theory: Herzberg)
3. ทฤษฎีลำดับความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory: Maslow)

1.1 ทฤษฎีการตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer Decision Process Theory) ความหมายของการตัดสินใจที่ใช้ในงานวิจัย

1.1.1 การตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง ขั้นตอนที่เกษตรกรชาวสวนยางพาราใช้ในการเลือกกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกษตรกรจะตัดสินใจจากทางเลือกต่าง ๆ จากสิ่งที่ต้องการอยู่เสมอ โดยที่เกษตรกรจะเลือกตามข้อมูลและข้อจำกัดของสถานการณ์ การตัดสินใจ จึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญและอยู่ภายในจิตใจของเกษตรกรชาวสวนยางพาราเสมอเพื่อนำไปสู่ในสิ่งที่ต้องการ (ฉัตรยาพร เสมอใจ, 2550)

1.1.2 ขั้นตอนการตัดสินใจ (Buying Decision Process) เป็นลำดับขั้นตอนในการตัดสินใจของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ซึ่งมี 5 ขั้นตอน เปรียบเทียบได้กับกระบวนการตัดสินใจซื้อ 5 ขั้นตอนของผู้บริโภค

ภาพที่ 2.1 โมเดล 5 ขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

ที่มา: ราช ศิริวัฒน์, 2560

ขั้นตอนการตัดสินใจของผู้บริโภค (Decision Process) โดยเปรียบเทียบเกษตรกรชาวสวนยางพาราเป็นผู้บริโภคข้อมูลในการตัดสินใจเลือกผลิตภัณฑ์ก่อนด้วย ซึ่งแม้เกษตรกรจะมีความแตกต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันแต่เกษตรกรจะมีรูปแบบการตัดสินใจและรูปแบบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งขั้นตอนการตัดสินใจนี้ แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) การตระหนักถึงปัญหาหรือความต้องการ (Problem or Need Recognition)

เมื่อใดก็ตามที่เกษตรกรชาวสวนยางพาราตระหนักถึงสิ่งที่แตกต่างระหว่างอุดมการณ์ (Ideal) คือ สิ่งที่เราคิดว่าดีต่อตนเอง และเป็นสิ่งที่สมปรารถนา กับสิ่งที่ เป็นเรื่องจริง (Reality) สิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองในปัจจุบัน ทำให้เกษตรกรเกิดความ ต้องการที่จะเติมเต็มใน ความต่างระหว่างสิ่งที่ เป็นอุดมการณ์กับสิ่งที่ เป็นเรื่องจริง ซึ่งได้วิเคราะห์จากปัญหาของ แต่ละคน โดยจะมีสาเหตุของแต่ละคน ที่ต่างกันออกไป โดยสรุปได้ว่า สาเหตุของปัญหาอาจเกิดขึ้นจาก

(1) ของที่ใช้เดิมหมดลง เมื่อใดก็ตามที่ สิ่งที่มีอยู่เดิมหมดลง และตระหนักถึงปัญหาของการขาดหายไปของสิ่งเดิม เกษตรกรจึงมีความต้องการสิ่งใหม่หรือของใหม่ มาทดแทนสิ่งที่หมดลง

(2) ผลลัพธ์จากการแก้ปัญหาในอดีตทำให้เกิดปัญหาขึ้นใหม่ โดยที่การใช้สิ่งของอย่างหนึ่งอย่างใดในอดีตทำให้เกิดปัญหาใหม่ขึ้นมา เช่น การเลือกขายยางก้อนถ้วย จากเดิมที่ราคาค่อนข้างต่ำเงินไม่พอกิน ทำให้มีการตัดสินใจไปสู่การขายยางแผ่นดิบแต่กับต้องพบกับต้นทุนการผลิตที่สูงสุดขึ้นทำให้ต้องหาเงินมาลงทุนเพิ่มขึ้นด้วย

(3) การเปลี่ยนแปลงของแต่ละบุคคล เป็นการเปลี่ยนแปลงที่แสดงสภาวะการเติบโตของมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทั้งด้านกายภาพและจิตใจ ส่งผลในการผลิตและผลร้ายที่ต้องแก้ไขปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา เช่น โรคภัยไข้เจ็บ การเติบโตทางวัยทำให้มีความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป

(4) สภาวะการณ์ของครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การสมรส การมีผู้มาอาศัยเพิ่ม ทำให้ความต้องการไม่เหมือนเดิม อาจมากขึ้นหรือน้อยลง

(5) สถานะทางการเงินมีการเปลี่ยนแปลง การที่มีสถานะทางการเงินที่ดีขึ้นหรือสถานะทางการเงินที่แย่งลดหนี้สิน ทำให้มีความเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต

(6) เปลี่ยนแปลงผู้นำหรือกลุ่มอ้างอิง เกษตรกรชาวสวนยางจะมีกลุ่มอ้างอิงหรือเรียกว่าผู้นำทางความคิด แต่ละช่วงเวลา และแต่ละกลุ่มสังคมที่แตกต่างกัน ดังนั้นกลุ่มอ้างอิงจึงเป็นสิ่งที่ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการตัดสินใจของผู้บริโภค

(7) การส่งเสริมทางการตลาดหรือนโยบายช่วยเหลือของรัฐ หากมีการส่งเสริมการตลาดต่างๆ ที่กระตุ้นให้มีการซื้อขายพาราก้อนถ้วยอย่างมีประสิทธิภาพหรือมีนโยบายช่วยเหลือของรัฐที่มีประสิทธิภาพ ก็จะ สามารถกระตุ้นให้เกษตรกรตระหนักถึงปัญหาและเกิดความ ต้องการขึ้นได้

เมื่อเกษตรกรชาวสวนยางพารา ได้รับทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เกษตรกรจะหาวิธีการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นหรือหนึ่งเฉกก็ได้ โดยถ้าปัญหานั้นมีความสำคัญไม่มากพอ แต่ถ้าปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ลดลงหรือยังไม่หายไป ซึ่งกลับเพิ่มขึ้นอีก ปัญหาเหล่านั้นก็จะทำให้เกิดความเครียดที่กลายเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความพยายามแก้ไขปัญหานั้น โดยการเริ่มหาทางแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการเสาะหาข้อมูลก่อน

2) การค้นหาข้อมูล (Search for Information)

เกษตรกรชาวสวนยางพาราจะต้องแสวงหาหนทางแก้ไขเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น โดยการหาข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจ ซึ่งสามารถหาแหล่งข้อมูลได้ดังนี้

(1) **ที่มาจากแหล่งบุคคล (Personal Search)** แหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นบุคคล เช่น พ่อ แม่ ญาติมิตร เพื่อนพ้อง พ่อค้า ปราชญ์ บุคคลที่น่าเชื่อถือ ผู้เชี่ยวชาญในแต่ด้านเจ้าหน้าที่รัฐ หรือคนที่ขายยางก้อนถ้วยมาก่อนแล้ว

(2) **ที่มาจากแหล่งพาณิชย์ (Commercial Search)** แหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้ จากที่ขายสินค้า ร้านค้าหรือบริษัท ที่เป็นคนผลิตหรือคนจำหน่าย หรือจากสถาบันเกษตรกรยางพาราต่างๆ

(3) **ที่มาจากสื่อมวลชน (Public Search)** เป็นแหล่งข่าวสารที่ได้จากสื่อมวลชนต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ รวมถึงการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

(4) **จากประสบการณ์โดยตรง (Experimental Search)** เป็นข้อมูลที่ได้รับจากการลองสัมผัส ตรวจสอบ และการทดลองใช้ สามารถหาได้ด้วยตนเอง

เกษตรกรบางคนก็ใช้ความพยายามในการเสาะแสวงหาข้อมูลในการใช้ประกอบการตัดสินใจเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมแต่บางคนก็น้อย ทั้งนี้ อาจขึ้นอยู่กับปริมาณของข้อมูลที่เขามีอยู่เดิม ความรุนแรงของความปรารถนา หรือความสะดวกในการสืบเสาะหา

3) การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternative)

เมื่อเกษตรกรชาวสวนยางพาราได้รับรู้ถึงปัญหาที่มีขึ้นมาและได้ทำการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหานั้น ซึ่งจากการค้นหามักจะมีวิธี หรือแนวทางแก้ไขปัญหานั้นได้หลากหลายทาง เกษตรกรจึงจำเป็นต้องทำการประเมินทางเลือกที่ได้มา วิธีการที่เกษตรกรใช้ในการวิเคราะห์หาทางเลือกอาจจะประเมิน จากการเปรียบเทียบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะของวิธีแก้ไขปัญหานั้นและทำการคัดเลือกวิธีที่ดีที่สุดทางเลือกเดียว อย่างไรก็ตามอาจมีความเชื่อ ความนิยม ความศรัทธาจากผู้นำทางความคิดมาเกี่ยวข้อง หรือจากประสบการณ์ของเกษตรกรตั้งแต่

ในอดีตและเงื่อนไขของการตัดสินใจจนถึงทางเลือกจากที่มีอยู่แล้ว โดยแนวคิดในการคัดเลือก ในการช่วยประเมินแต่ละทางเลือก เพื่อสามารถตัดสินใจได้ดีขึ้น ดังนี้

(1) *คุณสมบัติที่เหมาะสม (Attributes)* คือการพิจารณาในที่นี้รวมถึงประโยชน์ที่จะได้รับด้วยว่าทางเลือกที่ค้นหา ช่วยอะไรได้บ้างหรือทำให้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใด โดยทางเลือกที่ดีจะสามารถตอบสนองความต้องการของเกษตรกรได้อย่างเหมาะสม ซึ่งเกษตรกรจะมองถึงความแตกต่างของทางเลือกเหล่านี้ว่าเกี่ยวข้องกับตัวเองมากน้อยเท่าไร และตัวเกษตรกรจะให้ความสนใจกับลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของเขามากที่สุด

(2) *การจัดลำดับความสำคัญ (Degree of Importance)* คือการจัดความสำคัญของคุณสมบัติที่เหมาะสม (Attribute Importance) ของทางเลือกเป็นให้มากกว่าพิจารณาถึงความเข้ายวนในทางเลือก (Salient Attributes) ที่ได้ค้นพบ เกษตรกรควรให้ความสำคัญกับคุณสมบัติต่าง ๆ ของทางเลือกในลำดับที่แตกต่างกันตามความเหมาะสมกับความต้องการของเกษตรกร

(3) *ความน่าเชื่อถือของทางเลือกที่ดี (Choice Beliefs)* คือ การตัดสินใจในความน่าเชื่อถือต่อทางเลือกหรือแนวทางตอบสนองความต้องการที่เกษตรกรได้ค้นพบ การรับรู้จากประสบการณ์ในอดีตหรืออื่น ๆ เกษตรกรจะสร้างความเชื่อสำหรับทางเลือกขึ้นชุดหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะแต่ละชนิดของสิ่งที่จะเลือก ซึ่งความเชื่อที่มีต่อทางเลือกจะมีอิทธิพลต่อการประเมินทางเลือกของเกษตรกร

(4) *ความพึงพอใจ (Utility Function)* คือการประเมินว่า มีความพอใจต่อสิ่งที่เคยได้ทำการตัดสินใจเลือกไปแล้วแค่ไหน เกษตรกรจะมีมุมมองในการเลือกจากครั้งก่อน โดยเกษตรกรจะกำหนดลักษณะเฉพาะต่อทางเลือกที่ตัวเองต้องการแล้วเกษตรกรจะทำการเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของทางเลือกที่ต้องการกับลักษณะเฉพาะของทางเลือกต่าง ๆ เพื่อหาสิ่ง ที่สร้างความพึงพอใจได้มากที่สุดจากลักษณะเฉพาะที่มี

(5) *วิธีการประเมิน (Evaluation Procedure)* เป็นการนำเอาปัจจัยสำหรับการตัดสินใจหลายตัวมาใช้ เช่น ความพอใจ ความเชื่อถือ ความเหมาะสม ความสำคัญ มาพิจารณาเปรียบเทียบให้คะแนน ในการทำการประเมินเป็นแบบสอบถามแล้วหาผลสรุปว่าทางเลือกใดได้รับคะแนนจากการประเมินมากที่สุด ก่อนทำการตัดสินใจต่อไป

4) การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision)

เมื่อได้รับผลการประเมินทางเลือกที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับสำหรับเกษตรกรแล้ว การตัดสินใจจึงเกิดขึ้น หลังจากประเมินทางเลือก (evaluation of alternative) แล้วเกิดความตั้งใจซื้อ (purchase intention) และเกิดการตัดสินใจซื้อ (purchase decision) ในที่สุด แต่ก่อนตัดสินใจซื้อเกษตรกรจะคำนึงถึงปัจจัย 3 ประการ คือ

(1) *ทัศนคติของคนรอบข้าง (attitudes of others)* ทัศนคติของบุคคลที่เกี่ยวข้องจะมีผลทั้งด้านบวก และด้านลบต่อการตัดสินใจต่อทางเลือก

(2) *ปัจจัยของสถานการณ์ที่คาดคิดไว้ (anticipated situational factors)* เกษตรกรจะคาดคะเนปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น รายได้ที่คาดคะเนของครอบครัว การคาดคะเนต้นทุนของ ผลผลิตภัณฑ์และการคาดคะเนผลประโยชน์ของผลผลิตภัณฑ์

(3) *ปัจจัยของสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดไว้ (unanticipated situational factors)* ขณะที่ความตั้งใจซื้อเกิดสิ่งที่ไม่ได้คาดคิดเกิดขึ้น เช่น เกษตรกรมีความขัดแย้งกับคนกรีดหรือเกิดการโรคระบาดหรือ วิตกกังวลจากรายได้ที่ตกต่ำ นักการตลาดเชื่อว่าปัจจัยที่ไม่คาดคะเนจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจ การตัดสินใจของแต่ละบุคคลจะต้องมีการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงได้ นักการตลาดต้องใช้ความ พยายามเพื่อทำความเข้าใจต่อพฤติกรรมการณ์เพื่อลดภาวะ ความเสี่ยง

5) *พฤติกรรมหลังการซื้อ (Post purchase Behavior)*

หลังจากมีการตัดสินใจเลือกแล้ว เกษตรกรจะได้รับประสบการณ์จากการตัดสินใจในครั้งนี้แล้ว ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความพอใจหรือความไม่พอใจขึ้นก็ได้ ถ้าเกิดความพอใจเกษตรกรได้รับรู้ถึงข้อดีต่าง ๆ ของทางเลือกทำให้เกิดการเลือกตัดสินใจซ้ำได้หรืออาจมีการแนะนำให้แก่เกษตรกรรายพาราใหม่ หากเกิดความไม่พอใจ เกษตรกรก็จะเลิกตัดสินใจทางเลือกนั้น ๆ ในครั้งต่อไป และทำให้ส่งผลเสียในการบอกต่ออย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจมีเกษตรกรรายพาราที่คิดจะผลิตรายก่อนด้วยน้อยลงตามไปด้วย

การตัดสินใจของเกษตรกรชาวสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจย่อย 9 ประการ ดังนี้

- 1) ลักษณะความต้องการ เกษตรกรต้องรู้ว่า ตัวเองต้องการสิ่งใด
- 2) ประเภทผลผลิตภัณฑ์ ตอบสนองต่อสิ่งที่เกษตรกรต้องการได้
- 3) ชนิดผลผลิตภัณฑ์ ที่สามารถแก้ไขปัญหาของเกษตรกรได้ โดยสัมพันธ์กับรายได้ สถานภาพทางสังคมและบทบาทในสังคม
- 4) เครื่องหมายการค้าของผลผลิตภัณฑ์ เป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับมุมมองและความเชื่อต่อเครื่องหมายการค้า การเป็นที่รู้จักของสินค้าและการให้บริการ
- 5) ลักษณะของผลผลิตภัณฑ์ ขึ้นอยู่กับคุณภาพ รสนิยมและราคาของผลผลิตภัณฑ์
- 6) บริษัทหรือกลุ่มสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง ถ้ามีบริษัทหรือตัวแทนจำหน่ายหลายราย เกษตรกรจะเลือกรายใดขึ้นอยู่กับบริการที่ทางบริษัทเสนอหรือความรู้จักคุ้นเคย

7) ปริมาณที่ได้รับ เกษตรกรต้องตัดสินใจว่า ต้องการปริมาณยางพาราเป็นจำนวนเท่าใด การตัดสินใจเกี่ยวกับปริมาณ ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและอัตราการใช้

8) เวลาที่มี เมื่อตัดสินใจได้แล้วว่าจะมีความต้องการจำนวนเท่าไร ก็มาตัดสินใจเรื่องเวลาที่จะได้มา โอกาสในการ ได้มาขึ้นอยู่กับฤดูกาลและภาวะทางเศรษฐกิจ

9) วิธีการชำระเงิน ศึกษาวิธีการชำระเงินของเกษตรกรว่าจะจ่ายเป็นเงินสดหรือเงินผ่อนที่มีความสะดวกสบายกว่ากัน

กล่าวได้ว่า พฤติกรรมของเกษตรกรชาวสวนยางพารา มีความเกี่ยวข้องกับการนำหลักการ กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค 5 ขั้นตอนมาใช้ในการวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจของเกษตรกรชาวสวนยางพาราซึ่งในแต่ละคนมีปัจจัยภายในและภายนอกที่แตกต่างกันออกไปโดยมีผลทำให้ผลการตัดสินใจแตกต่างกันด้วย โดยปัจจัยเหล่านี้ ปัจจัยภายใน ได้แก่ ปริมาณน้ำยาง ขั้นตอนการผลิต พื้นที่ปลูกยาง หรือต้นทุนการผลิตเป็นต้น และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ระยะเวลาของตลาด คุณภาพของยางในการรับซื้อ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดที่จะนำไปถึงขั้นตอนการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยและพฤติกรรมภายหลังการทำด้วย

1.2 ทฤษฎีสองปัจจัยของ เฮิร์ซเบิร์ก (Two Factors Theory: Herzberg)

สามารถเรียกได้อยู่หลากหลายชื่อ คือ “Dual Factor Theory” หรือ “Two Factors Theory” หรือ “The Motivation - Hygiene Theory” หรือ “Motivation- Maintenance Theory” เป็นแนวคิดเกี่ยวกับให้ความสำคัญกับปัจจัยการจูงใจอยู่ 2 เรื่องใหญ่ ๆ คือ ปัจจัยจูงใจที่เป็น แรงผลักดันในการทำงานและปัจจัยจูงใจที่รักษาสุขภาพจิตหรือปัจจัยจูงใจที่บำรุงรักษาจิตใจซึ่งได้นำหลักแนวคิดของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg) มาอธิบายถึงปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ดังนี้

1.2.1 ปัจจัยจูงใจซึ่งเป็นตัวผลักดันของการทำงาน (Motivation Factors หรือ Motivators) สามารถสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมต่อการสร้างความพึงพอใจสำหรับการทำงาน ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในกลุ่มปัจจัยที่มีสภาพแวดล้อมเป็นแรงกระตุ้น จูงใจ และส่งผลต่อความพอใจในการทำงาน แต่ถ้าไม่ได้จัดให้มีก็ไม่ได้ทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน โดยการสร้างแรงจูงใจทำให้เกิดการอยากทำงานจากปัจจัยเหล่านี้ได้ ดังนี้

1) ลักษณะงานที่ดี (The Work Itself) เป็นงานที่น่าสนใจต้องอาศัยความริเริ่ม สร้างสรรค์ท้าทายให้ลงมือทำเป็นสิ่งจูงใจให้เกษตรกรชาวสวนยางพาราอยากทำงาน

2) ความสำเร็จในงาน (Achievement) คือ เมื่อเกษตรกรแก้ปัญหาและสามารถป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นได้ หากทำสำเร็จส่งผลให้เกิดความรู้สึกพอใจต่อผลสำเร็จของงานนั้น

3) ได้รับการยอมรับยกย่อง (Recognition) คือ เกษตรกรได้รับการยอมรับยกย่องจากคนอื่นรอบข้าง เช่น ผู้นำชุมชน เพื่อนเกษตรกรด้วยกัน ผู้มาขอคำปรึกษา หรือจากบุคคลในครอบครัว การยอมรับนับถือนี้อาจอยู่ในรูปของการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจ หรือการแสดงออกอื่นใด ที่ทำให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถจะทำให้ปฏิบัติงานชอบและรักงาน

4) มีความรับผิดชอบ (Responsibility) คือ มีความพอใจในงานที่ทำ รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจรับผิดชอบอย่างเต็มที่ อยากปฏิบัติงานด้วยตัวของตัวเองไม่ต้องมีคนอื่นมาบังคับ

5) มีพัฒนาการที่ดี (Advancement) คือ เกษตรกร มีความก้าวหน้าในสิ่งที่ทำอยู่ เห็นผลชัดเจนจนเกิดความพึงพอใจในพัฒนาการที่สูงขึ้นในงานของตนเอง

6) มีโอกาสในการก้าวหน้า (Possibility of Growth) คือ ได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และความชำนาญ ทำให้มีโอกาสนำมาขยายกิจการอาชีพของตนเอง

1.2.2 ปัจจัยที่ดูแลสภาพจิตใจ (Maintenance Factors) หรือปัจจัยการบำรุงรักษาสุขภาพจิต เป็นปัจจัยที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดให้มี เพื่อเป็นสิ่งประคับประคองจิตใจ ส่งเสริมสุขภาพของคนทำงานให้รู้สึกพึงพอใจอยู่ตลอดไป เพราะมีอำนาจต่อการสร้างความไม่พอใจในการทำงาน ปัจจัยบำรุงรักษาเปรียบเสมือนปัจจัยที่ใช้ในการปกป้อง ไม่ได้ใช้ในการจูงใจได้ แต่สามารถช่วยบรรเทา ความไม่พอใจอื่น ๆ ได้ ที่ไม่สามารถทำให้เกิดความพึงพอใจได้ ปัจจัยกลุ่มนี้ คือ

1) มีแนวคิดหรือแผนงานที่ดี (Company Policy and Administration) คือ การวางแผนงานของเกษตรกรในการจัดการสวนยางที่มีอยู่ในดำเนินต่อไปได้อย่างมีความหวัง

2) มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลรอบข้างทั้งผู้นำชุมชนและบุคคลข้างเคียง (Interpersonal Relation with Superior, Subordinate and Peers) คือ มีการติดต่อสื่อสารที่ดีต่อกัน รวมถึงมีความสัมพันธ์อันดีที่สามารถช่วยเหลือกันได้ ก่อให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยและมีความสามัคคีต่อกัน ทำให้สามารถทำงานได้อย่างราบรื่น

3) มีความแน่นอนในงาน (Security) เกษตรกรรู้สึกถึงความมั่นคงในการทำงานหรือความมั่นคงของงานที่ทำอยู่ซึ่งก็มีผลต่อการทำงาน

4) มีสวัสดิการที่ดี (Fringe Benefits) คือ นอกจากรายรับที่ได้จากการขายยางพาราแล้ว เกษตรกรจะรู้สึกมั่นคงขึ้นหากมีรางวัลที่นอกเหนือจากนี้ให้กับเกษตรกร ซึ่งเป็นผลมาจากการทำงานที่ดีมาโดยตลอดการทำงาน หรือเป็นผลตอบแทนแบบใดแบบหนึ่งที่เกษตรกร

ได้รับเพิ่มเติมไปจากการค่าตอบแทนพื้นฐาน ได้แก่ กองทุนกู้ยืม ประกันสุขภาพ ประกันอุบัติเหตุ
จากการทำงาน เป็นต้น

5) มีสภาพการณ์การทำงานที่ดี (Working Conditions) ได้แก่ สภาพแวดล้อม
ของการทำงาน เช่น พื้นที่ ภัยพิบัติ อากาศ เวลาในการทำงาน รวมถึงลักษณะของสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ
เช่น เครื่องไม้เครื่องมือ อุปกรณ์ เป็นตัวช่วยให้เกษตรกรพึงพอใจกับงานที่ทำอยู่

6) มีความเป็นส่วนตัว (Personal Life) หมายถึง การทำงานที่สามารถ
ให้สัดส่วนที่เหมาะสมกับชีวิตด้านงานและชีวิตด้านครอบครัว โดยต้องไม่กระทบด้านใด ๆ
ด้านหนึ่งในการใช้ชีวิต ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ดีหรือไม่ดีอันเป็นผลที่ได้รับจากงานในหน้าที่ของ
เกษตรกร เช่น เกษตรกรทำงานในสวนยางพารามากเกินไปเนื่องจากใช้วิธีผลิตยางพาราที่ยุ่ยยากทำ
ให้ไม่มีให้ครอบครัวส่งผลกระทบต่อครอบครัวที่ขาดการดูแล เป็นต้น

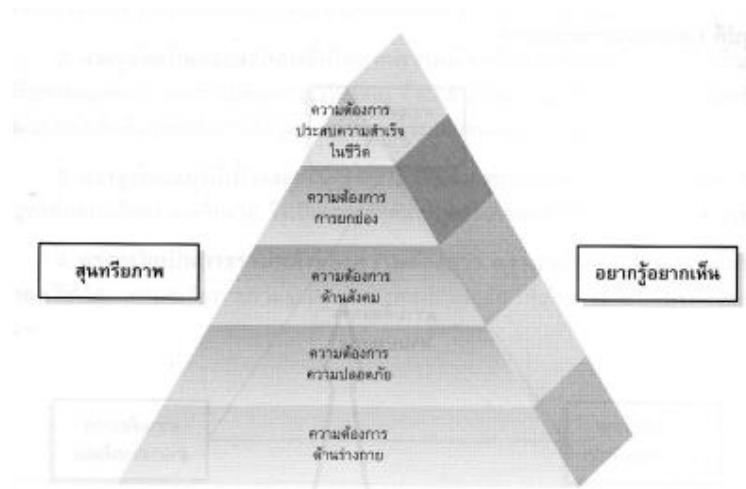
เฮิร์ซเบิร์ก ได้ชี้ให้เห็นถึง ปัจจัยที่ดูแลสภาพจิตใจซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดขวาง
ไม่ให้เกษตรกรรู้สึกไม่พึงพอใจต่องานที่ทำ แต่ไม่สามารถทำให้เกิดแรงจูงใจขึ้นได้ เพราะการให้
ค่าตอบแทนหรือสิ่งอื่นๆ ที่ไม่ได้มีเกี่ยวกับงานหรือเป็นการกดดันให้เกษตรกรทำงานด้วยการกดขี่
หรือถูกเอารัดเอาเปรียบ ทำให้เกษตรกรต้องทำงานด้วยความจำเป็นเกิดความรู้สึกไม่พอใจกับงาน
ดังนั้นควรจะใช้ปัจจัยจูงใจซึ่งเป็นตัวผลักดันของการทำงานในการทำงาน เพื่อทำให้เกิดแรงจูงใจ
ในการทำงานของเกษตรกร ก็จะทำให้รู้สึกว่าตนเองนั้นมีความสำคัญกับการทำงาน งานมีความท้า
ทายสามารถทำให้สามารถเพิ่มพูนทักษะและความรู้ได้ เกษตรกรเกิดความรู้สึกพึงพอใจต่อการ
ทำงาน โดยทฤษฎีของ เฮิร์ซเบิร์ก แสดงให้เห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของปัจจัยจูงใจในการทำงาน
2 กลุ่ม รวมถึงความพอใจกับงาน (Job Satisfaction) และความไม่พอใจกับงาน (Job Dissatisfaction)
สรุป ทฤษฎี เฮิร์ซเบิร์กให้ความสำคัญในการอธิบายและเน้นความสำคัญกับปัจจัย 2 ประการ คือ
การกระตุ้น (Motivators) และการดูแลรักษา (Hygiene) ทั้งสองปัจจัยนี้ส่งผลต่อความสำเร็จของงาน
เป็นอย่างมาก

สรุปได้ว่า ปัจจัยจูงใจหรือปัจจัยกระตุ้น คือเนื้องานนั่นเอง โดยลักษณะของ
งานมีความสำคัญมากกว่าปัจจัยค่าจ้าง หรือปัจจัยดูแลรักษา เพราะเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้เกิด
ความรู้สึกพึงพอใจกับการทำงานอย่างแน่นอน ปัจจัยค่าจ้างหรือปัจจัยดูแลรักษาจะเป็นความ
ต้องการที่ไม่มีทางจบสิ้น มีแต่จะมากขึ้นไปเรื่อยๆ ซึ่งสามารถช่วยลดความไม่พอใจกับงานที่ทำได้
แต่จะไม่สามารถทำให้เกิดความพอใจอย่างแท้จริงและมั่นคงได้ ทุกคนที่ทำงานทุกระดับมีความ
พึงพอใจกับงานอย่างแท้จริงเมื่อแต่ละคนได้เห็นว่าการที่ทำงานที่ตนนั้นมีความสำคัญและเป็นสิ่งที่ท้าทาย
กับตัวเอง ซึ่งการจูงใจที่ต้องการจะทำให้เกิดแรงจูงใจที่ดีได้ ต้องมาจากการกำหนดปัจจัยต่าง ๆ
ทั้ง 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยแรงจูงใจหรือปัจจัยกระตุ้นและปัจจัยค่าจ้างหรือปัจจัยดูแลรักษา ทั้ง 2 ไปพร้อมกัน

1.3 ทฤษฎีลำดับความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory: Maslow)

ในงานวิจัยนี้ได้นำแนวคิดของ มาสโลว์ (Maslow) คือ ทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการ (Hierarchy of Needs) มาใช้ในการอธิบายพฤติกรรมและแรงจูงใจในการผลิตยางก้อนถ้วย ซึ่งทฤษฎีนี้สามารถอธิบายขยายความทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการประกอบอาชีพนี้ต่อไปได้อย่างไร โดยแบ่งลำดับชั้นตามความต้องการของขั้นพื้นฐานทั้ง 5 ชั้นของเกษตรกรชาวสวนยางพาราซึ่งเกษตรกรต้องมีอยู่ในตัวทุกคน ทำให้อธิบายโดยรวมถึงความต้องการของเกษตรกรในการผลิตยางก้อนถ้วยได้ โดยทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ได้แบ่งลำดับชั้นความต้องการ (The Hierarchy of Psychological Needs) ออกเป็น 5 ชั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องได้รับการตอบสนองจากอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย ที่ดินทำกิน อาชีพ อาหาร
2. ความต้องการความปลอดภัย ความมั่นคงและการปกป้อง (Security or Safety Needs) จากอันตรายต่าง ๆ เช่น ความต้องการสวัสดิการ การรักษาพยาบาล การได้รับประโยชน์ที่เกี่ยวเนื่องจากการทำงาน
3. ความต้องการด้านสังคมและความรัก (Social or Belonging Needs, Love) ต้องการการยอมรับและมิตรภาพจากพวกพ้อง จากครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เป็นความต้องการ ทางสังคมการสมาคมและมีความต้องการด้านจิตใจมากขึ้น
4. ความต้องการการยอมรับในคุณค่าตนเอง (Esteem or Status Needs) ต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง ต้องการประสบความสำเร็จและได้รับการยกย่องยอมรับจากคนอื่น เพื่อตอบสนองความรู้สึกในคุณค่าแห่งตนเอง ต้องการความเคารพนับถือตนเองและจากบุคคลอื่น
5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self - Actualization Needs) หรือเข้าถึงอัตลักษณ์ของตัวเอง สามารถจะเป็นได้ในทุก ๆ สิ่งที่ยากจะเป็นถือเป็นความต้องการขั้นสูงสุดที่คนเราต้องการ ไปถึงเป็นการต้องการให้สำเร็จตามที่ตนเองนึกคิดทุกอย่าง ต้องการความสมหวังในชีวิต

ภาพที่ 2.2 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

ที่มา: ประวิต . 2561

มาสโลว์ ได้ตั้งสมมติฐานว่าความต้องการของมนุษย์ส่วนใหญ่จะอยู่ในชั้นใดชั้นหนึ่งใน 5 ชั้นนี้ คือ ความต้องการทางกายภาพ (เช่นอาหาร, น้ำ, อากาศ, ที่พักพิง), ความปลอดภัยและความมั่นคง (การป้องกันความมั่นคง), สังคม (ความรักมิตรภาพและเป็นเจ้าของ), อัตตา (ศักดิ์ศรี, ความสำเร็จ, การเคารพตนเอง) และทำให้เป็นจริงด้วยตนเอง (การทำให้ตนเองเป็นจริง) ในขณะเดียวกัน Maslow กล่าวเพิ่มเติมอีกว่าบุคคลต้องได้รับการผลักดันให้ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน (basic needs) ที่สุดของพวกเขาก่อนเสมอ เช่น อาหารจะมีความสำคัญมากกว่าความปลอดภัยและความมั่นคงหากหิวและรู้สึกไม่ปลอดภัย อย่างไรก็ตามเมื่อความต้องการในระดับที่ต่ำกว่า (the lower level need) ได้รับการตอบสนองเป็นที่พอใจแล้ว บุคคลจะได้รับการผลักดันไปสู่ความต้องการในระดับที่สูงขึ้นถัดไป (the higher level need) เช่นความปลอดภัย และการป้องกันจะมีความสำคัญกว่าอาหารสำหรับบุคคลที่ไม่หิว แต่รู้สึกไม่ปลอดภัย ในทางกลับกันเมื่อการแสวงหาความต้องการระดับที่สูงจะลดลง ความต้องการระดับล่างจะกลับมาเป็นความต้องการที่สำคัญอีกครั้ง เช่น เมื่อบุคคลเริ่มหิวอาหารจะกลายเป็นลำดับความสำคัญสูงกว่าอีกครั้ง ทำให้ความต้องการของมนุษย์ทั้ง 5 ชั้น มีความสัมพันธ์รูปแบบเป็นพีระมิดดังที่เห็น

ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Needs Theory) Maslow เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไปได้ เป็นลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)

3. ความต้องการความรักมิตรและเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Needs)
4. ความต้องการความสำเร็จเป็นที่ยกย่อง (Esteem Needs)
5. ความต้องการยอมรับตนเองโดยสมบูรณ์ (Self-actualization Needs)

1.3.1 ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs)

มาสโลว์กล่าวถึงความต้องการทางกายภาพ เป็นความต้องการของร่างกายในการทำงานอย่างพร้อมเพรียงเพื่อบรรลุภารกิจการอยู่รอดขั้นพื้นฐาน ความต้องการทางกายภาพมักได้รับอิทธิพลจากความอยากที่เรามี หากบุคคลใดกระหายน้ำเขาก็จะหาแหล่งน้ำดื่ม ในทำนองเดียวกันหากบุคคลนั้นหิวเขาจะหาอาหาร หากร่างกายขาดออกซิเจนก็จะมีอาการตอบสนองอย่างแน่นอน หากมีการขาดวิตามินร่างกายจะมีวิธีการตอบสนองความต้องการในเชิงลึกกว่านั้น เพื่อให้ดำรงชีวิตได้ความคิดของความต้องการทางกายภาพจะสอดคล้องกัน ความจำเป็นในการรักษาสมดุลทางกายภาพที่เพียงพอจะเป็นสิ่งจำเป็นเสมอและอาจเริ่มดำเนินการในรูปแบบที่แตกต่างกันในเวลาที่แตกต่างกันไม่ว่าบุคคลที่ประสพมันจะรับรู้หรือไม่ก็ตาม ตัวอย่างเช่นทุกคนจะนอนหลับได้อย่างไรถ้าพวกเขาต้องคิดถึงรูปแบบการหายใจอัตราการเต้นของหัวใจ หรือความดันโลหิตในระดับสติ แน่แน่นอนว่าบางคนอาจต้องตื่นขึ้นมาตอนกลางคืนเพื่อใช้ห้องน้ำหรือดื่มน้ำสักแก้ว แต่จำไว้ว่านี่เป็นส่วนหนึ่งของวิธีที่ร่างกายควบคุมตัวเอง อย่างไรก็ตามความต้องการทางกายภาพจะมีกับความต้องการที่ซับซ้อนมากขึ้นในลำดับขั้นถัดไปเมื่อความต้องการทางกายภาพถูกตอบสนองอย่างเพียงพอ บุคคลก็จะจัดการกับความต้องการที่ซับซ้อนเหล่านี้มากขึ้น นำไปสู่ความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยในขั้นต่อไปของพีระมิด

มาสโลว์ เคยแสดงให้เห็นว่า หากความต้องการทางด้านร่างกายขาดการตอบสนองอย่างรุนแรงบุคคลอาจจะทิ้งศีลธรรมอันดีเพื่อตอบสนองสิ่งที่ต้องการทางด้านร่างกายได้ เช่น การขโมยของเมื่อหิวมาก ๆ ในยุคสงครามโลกครั้งที่ ๒ หรือเหตุการณ์สายการบิน Peruvian ตกที่ชายฝั่งอ่าวอเมริกาใต้เป็นเหตุในผู้รอดชีวิตที่หิวโหยต้องกินเนื้อกันเอง ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความจริง แต่อย่างไรก็ตามบุคคลสามารถปฏิเสธการกระทำเหล่านี้ได้ ในภาวะฉุกเฉินเหล่านี้หาได้ยากในสังคมที่สงบสุข ในสังคมส่วนใหญ่ที่รู้จักความหิวโหยเรื้อรังชนิดฉุกเฉินเป็นของหายากมากกว่าปกติ ไม่ว่าในกรณีใด ๆ เมื่อคนพูดว่า “ฉันหิว” คนจะได้รับการสนองตอบโดยทันที ซึ่งคนมีแนวโน้มที่จะได้สัมผัสกับความหิวโหยของชีวิตและความตายที่แท้จริงโดยบังเอิญเพียงไม่กี่ครั้งตลอดชีวิตของคนนั้น

ในอีกความหมายหนึ่งคือการทำให้พอใจ (satisfied) กลายเป็นแนวคิดที่สำคัญในฐานะเป็นแรงจูงใจ (motivation) ของบุคคลเพราะการทำให้พอใจของบุคคลครอบงำของความต้องการทางกายภาพค่อนข้างมาก ทำให้เกิดเป้าหมายทางสังคมอื่น ๆ ด้วย เมื่อความ

ต้องการทางกายภาพอยู่ในฐานะกำหนดปัจจัยหรือกำหนดพฤติกรรมของผู้หิวโหย (hunger) หากความหิวเป็นที่น่าพอใจมันจะกลายเป็นสิ่งสำคัญในการเปลี่ยนแปลงของบุคคลในปัจจุบัน

1.3.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)

ความต้องการทางกายภาพนั้นเป็นความต้องการที่จะบำรุงรักษาชีวิตให้อยู่รอดได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องรู้สึกปลอดภัยด้วย (feel secure) ความต้องการนี้เป็นเรื่องทางจิตวิทยามากขึ้น เมื่อมีการพูดความต้องการด้านความปลอดภัยอาจแตกต่างกันไปสำหรับแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับว่าบุคคลอยู่ในช่วงชีวิตไหนเด็กเล็ก วัยรุ่น หรือผู้ใหญ่ หรืออยู่ในสภาวะไหน เช่น สภาวะสงคราม สภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เป็นต้น สำหรับเด็กความต้องการนี้เห็นได้ชัดเจนจากเป็นความต้องการสภาพแวดล้อมครอบครัวที่ปลอดภัย ซึ่งจะต้องมีความปลอดภัยในบ้านที่ความอบอุ่น และความรัก เมื่อครอบครัวมีความผิดปกติเกิดขึ้น มันทำให้เด็กยากที่จะก้าวไปสู่ความต้องการทางสังคมในระดับต่อไป (the next level of social needs) เพราะความกลัวมักมีฝังอยู่ในจิตใจสำนึกของเด็กแล้ว สำหรับผู้ใหญ่ความต้องการนี้อาจเป็นเรื่องทางเศรษฐกิจ หากบุคคลสูญเสียงานของเขาจะทำให้เขาเกิดความกลัวและความวิตกกังวลซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชีวิตในสังคมของบุคคลนั้นและอาจทำให้ชีวิตของเขาถดถอย (regress) ได้ นอกจากนี้ สังคมที่มีความสับสนวุ่นวายผู้ใหญ่ที่รู้สึกไม่ปลอดภัยต่อความต้องการความปลอดภัยหรือมีความรู้สึกไม่แน่นอนในชีวิตที่อาจเกิดสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่ปลอดภัยได้ ทำให้ผู้คนบางส่วนติดอยู่ในระดับที่ต้องการความรู้สึกปลอดภัยอยู่เสมอ ดังนั้น เป้าหมายของการตอบสนองความต้องการด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง คือ การมีเสถียรภาพในชีวิตของคน ๆ หนึ่ง มันเป็นความคิดที่จะสามารถเดินไปรอบ ๆ ตึกในตอนกลางคืนโดยไม่ต้องกังวลกับการถูกปล้น ความคิดที่รู้สึกปลอดภัยในที่ทำงาน ความคิดที่อยากให้การครอบครัวปลอดภัย คนที่รักปลอดภัย และสุดท้ายความคิดที่รู้สึกว่าตนเองนั้นปลอดภัยแล้วซึ่งความคิดนี้จะนำไปสู่ความต้องการขั้นถัดไปของ มาสโลว์

ในขั้นนี้แสดงให้เห็นว่าบุคคลต้องการความปลอดภัยต่อชีวิตของตนเองและอาจรวมถึงผู้อื่นด้วย เพื่อให้สามารถอยู่รอดต่อไปได้อย่างมีความสุขเมื่อได้รับการตอบสนองทางด้านร่างกายแล้ว ในสภาพการทำงานในการผลิตยางพาราหรือการตัดสินใจทำงานด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งก็ตาม ความต้องการความปลอดภัยจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลอย่างเข้มแข็งในการตัดสินใจลงมือทำงาน นอกจากความปลอดภัยทางด้านร่างกายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตแล้วยังหมายถึงความปลอดภัยในการอยู่รอดของผลิตภัณฑ์ยางที่เกษตรกรได้ตัดสินใจลงมือทำไปด้วย

1.3.3 ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Needs)

การเลื่อนระดับพีระมิด ไปอีกระดับหนึ่งแสดงถึงความต้องการที่จะอยู่ในระดับสังคม โดยทั่วไป ซึ่งจะกลายเป็นลำดับความสำคัญที่เกิดหลังจากความต้องการทางกายภาพ และความต้องการด้านความปลอดภัยที่ได้รับการตอบสนองและดูแลอย่างเพียงพอ ความรู้สึกของการเป็นเจ้าของสามารถรู้สึกได้เมื่อบุคคลมีความปรารถนาที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งรวมถึงความปรารถนาที่จะมีคู่รัก มีเพื่อน ๆ และอาจจะแต่งงานแล้วมีลูก

อย่างไรก็ตามความต้องการนี้จะเปลี่ยนไปขึ้นอยู่กับว่าคุณคล้อยอยู่ในรูปแบบชีวิตแบบไหน ตัวอย่างเช่น สำหรับเด็กเล็กสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมของเด็กที่จะอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อให้ได้รับความสนใจของพ่อแม่ สำหรับในความรู้สึกเด็กจำเป็นต้องรู้สึกถึงการเชื่อมโยงทางอารมณ์หรือทางสังคมของพ่อแม่ด้วย ถ้าพ่อแม่ใส่ใจให้ความรักและความอบอุ่นเมื่อเด็กพัฒนาเป็นวัยรุ่นเขาจะมีแนวโน้มที่จะเข้าสังคมกลุ่มเพื่อนมากขึ้น และเมื่อเขาชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่พวกเขาจะมีแนวโน้มที่จะเข้าร่วมกับบุคคลหรือกลุ่มที่ยอมรับพวกเขา

ความรู้สึกหรือความจำเป็นที่จะต้องการความรักหรือความเป็นเจ้าของได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัยด้วยกัน เช่น อิทธิพลทางเศรษฐกิจและสังคม อธิบายได้จากระดับการศึกษาของผู้ปกครองและครอบครัวพื้นที่ใกล้เคียงที่เด็กเติบโตขึ้น รวมถึงโรงเรียนที่พวกเขาผู้ปกครองได้รับการศึกษาที่เดียวกับลูกๆของพวกเขาก็เข้าเรียนโรงเรียนเดียวกัน พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้และการยอมรับตามสภาพแวดล้อมเหล่านี้จะเป็นพฤติกรรมที่จะสร้างบุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคลและความนับถือตนเองในระดับต้องการเป็นเจ้าของเพราะมันส่งผลกระทบต่อความเห็นคุณค่าในตนเอง หากระดับของการเป็นเจ้าของในอยู่ในลำดับขั้นต่ำหรือบุคคลถูกมองในแง่ลบ

โดยคนรอบข้างในกลุ่มนั้น เขาอาจพัฒนาความวิตกกังวลทางสังคมและอาจถอนตัวออกไปสู่ระดับของสังคมที่เหมาะสมกับเขาแทน หากเด็กเติบโตขึ้นในละแวกบ้านที่มีแต่กลุ่มอันธพาล และเข้าร่วมโรงเรียนในละแวกใกล้เคียงกับครอบครัวของกลุ่มอันธพาลเหล่านั้น จะมีแนวโน้มความน่าเป็นไปได้มากขึ้นที่เด็กจะปรับตัวและทำตามแบบอย่างของกลุ่มอันธพาลนั้น ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเด็กทุกคนที่โตขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียงประเภทนี้จะเข้าร่วมกลุ่มอันธพาลพวกนี้ เพียงแค่มีความเป็นไปได้สูงกว่าที่จะเกิดผลลัพธ์นั้นขึ้น แต่ถ้าเด็กถูกเลี้ยงดูมาในสภาพแวดล้อมที่ร่าเริงก็มีแนวโน้มว่าผู้ปกครองจะได้รับการศึกษามากขึ้นเช่นกัน ในสถานการณ์นี้เด็กมีแนวโน้มว่าจะพัฒนาได้มากขึ้นและปรับให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนที่มีการศึกษาเหมือนมากขึ้น ดังนั้น การรักษาระดับพื้นฐานของความต้องการ (the foundation levels of needs) การบรรเทาความวิตกกังวลหรือ

ความกลัว ให้ความรัก จะช่วยให้บุคคลให้ความสำคัญกับการพัฒนาสังคมมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเอง และมีสุขภาพจิตที่ดีอีกด้วย

1.3.4 ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Self-esteem Needs)

เมื่อได้รับความต้องการทางกายภาพ ความต้องการความปลอดภัยและความรักความเป็นเจ้าของอย่างพอใจและรักษาผลลัพท์ไว้ได้สม่ำเสมอแล้ว บุคคลที่จะย้ายไปยังความต้องการของความนับถือตนเอง และเคารพตนเอง โดยจะสามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นความต้องการนับถือตนเองหรือมีความต้องการได้รับการนับถือในตนเองสูง (Self-respect or higher self-esteem) ส่วนลักษณะที่ 2 เป็นความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น หรือมีความต้องการได้รับการนับในตนเองต่ำ (Esteem from Others or lower self-esteem)

1) ความต้องการนับถือตนเองหรือมีความต้องการได้รับการนับถือในตนเองสูง (Self-respect or higher self-esteem) คือ การเคารพตนเองในลักษณะของความนับถือตนเองที่สูงขึ้นจากความสำเร็จใน 3 ชั้น ที่ผ่าน มันจะทำให้บุคคลนั้นมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น และเคารพตนเอง ฟังตัวเองมากขึ้น จนกลายเป็นบุคลิกลักษณะที่ถาวร ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเมื่อบุคคลได้รับความเคารพตัวเองมากขึ้น มันยากที่จะสูญเสียความเคารพหรือจะเอามันออกไปได้ คนที่เห็นแก่เห็นแก่ตัวตัวสูงขึ้นเพราะพวกเขารู้ว่าตัวเองเป็นใคร ต้องการอะไร และเหมาะสมกับตนอย่างไร โดยเกิดจากแนวคิดของความมั่นใจในความสามารถความเชี่ยวชาญในบางสิ่งบางอย่างหรือความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานที่โดดเด่นสนับสนุนคนเหล่านี้ให้มีความเคารพตัวเองแต่สูงขึ้น อย่างไรก็ตามรูปแบบของความนับถือตนเองเหล่านี้ไม่ควรสับสนกับบุคคลที่มีความภาคภูมิใจในตนเองสูงหรือต่ำ เพราะทุกคนต้องการที่จะรู้สึกว่ามีคุณค่าและมีความสามารถที่จะประสบ ความสำเร็จในงานภารกิจต่าง ๆ และมีชีวิตที่เด่นดัง

2) ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่นหรือมีความต้องการได้รับการนับในตนเองต่ำ (Esteem from Others or lower self-esteem) คือ ความ ต้องการมีเกียรติยศ การได้รับยกย่อง ได้รับการยอมรับ ได้รับความสนใจ มีสถานภาพ มีชื่อเสียงเป็นที่กล่าวขาน และเป็นที่ชื่นชมยินดี มีความต้องการที่จะได้รับความยกย่องชมเชยในสิ่งที่เขากระทำ ซึ่งทำให้รู้สึกว่าคุณค่าความสามารถของเขาได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

กระบวนการเจริญเติบโตของคุณค่าในตนเองและต้องการที่จะสร้างการรับรู้ให้ผู้อื่นมีความภาคภูมิใจในตนเอง ความต้องการในความนับถือตนเองที่ต่ำ (lower self-esteem) นั้นมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับอัตราของแต่ละบุคคลซึ่งหมายความว่ามีความต้องการอย่างมากที่จะเป็นที่เคารพของผู้อื่นในลักษณะที่ต่ำกว่านี้บุคคลจะเน้นการยอมรับของผู้อื่น โดยจะลดอัตราของตนเองลง ซึ่งบุคคลจะพยายามค้นหาทางที่จะเป็นที่ยอมรับในระดับสังคมที่บุคคลนั้นอยู่ด้วย

อาจเป็นการยอมรับในทางที่ดี หากสังคมนั้นเป็นสังคมที่ดี เช่น สังคมที่ดีการศึกษาสูงบุคคลนั้นจะลดอัตราตัวเองลงแล้วเพิ่มการศึกษาพัฒนาตัวเองให้เป็นที่ยอมรับในสังคมนั้น แต่ถ้าบุคคลไปอยู่ในสังคมที่ไม่ดี เช่น กลุ่มอันธพาล บุคคลนั้นก็ควรทำเรื่องไม่ได้เพื่อเป็นที่ยอมรับในกลุ่มอันธพาลนั้น

อย่างไรก็ตาม ความพึงพอใจของความต้องการได้รับการยกย่องโดยทั่ว ๆ ไป เป็นความรู้สึกและทัศนคติของความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่า การมีพลังกำลัง การมีความสามารถ และความรู้สึกว่ามีชีวิตอยู่อย่างมีประโยชน์และเป็นบุคคลที่มีความจำเป็นต่อโลก ในทางตรงกันข้ามการขาดความรู้สึกต่าง ๆ ดังกล่าวนี้ย่อมนำไปสู่ความรู้สึก และทัศนคติของปมด้อยและความรู้สึกไม่พอเพียง เกิดความรู้สึกอ่อนแอและช่วยเหลือตนเองไม่ได้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็น การรับรู้ตนเองในทางนิเสธ (Negative) ซึ่งอาจก่อให้เกิดความรู้สึกขาดตกและรู้สึกว่าตนเองไม่มีประโยชน์และสิ้นหวังในสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของชีวิต และประเมินตนเองต่ำกว่าชีวิตความเป็นอยู่กับการได้รับการยกย่อง และยอมรับจากผู้อื่นอย่างจริงจังมากกว่าการมีชื่อเสียงจากสถานภาพหรือการได้รับการประจบประแจง การได้รับความนับถือยกย่องเป็นผลมาจากความเพียรพยายามของบุคคล และความต้องการนี้อาจเกิดอันตรายขึ้นได้ถ้าบุคคลนั้นต้องการคำชมเชยจากผู้อื่นมากกว่าการยอมรับความจริงและเป็นที่ยอมรับกันว่าการได้รับความนับถือยกย่อง มีพื้นฐานจากการกระทำของบุคคลมากกว่าการควบคุมจากภายนอก

1.3.5 ความต้องการยอมรับตนเองโดยสมบูรณ์ (self-actualization Needs)

ขั้นสุดท้าย เมื่อความต้องการลำดับขั้นก่อนหน้า ทำให้เกิดความพอใจอย่างมีประสิทธิภาพ ความต้องการยอมรับตนเองโดยสมบูรณ์ก็จะเกิดขึ้น มาสโลว์ได้อธิบายความต้องการยอมรับตนเองโดยสมบูรณ์ ว่าเป็นความประสงค์ในทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งคนสามารถจะได้รับอย่างเหมาะสม คนที่ประสบความสำเร็จในลำดับสูงที่สุดนี้จะใช้พลังอย่างเต็มที่ในสิ่งที่ท้าทายความสามารถและศักยภาพของตัวเองและมีความประสงค์ที่จะแก้ไขตัวเอง แรงผลักดันของตัวเองจะกระทำพฤติกรรมตรงกับความสามารถของตนเอง กล่าวโดยสรุปการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงเป็นความต้องการอย่างหนึ่งของบุคคลที่จะบรรลุถึงจุดสูงสุดของศักยภาพ เช่น ช่างไม้ก็ต้องทำงานไม้ แพทย์ก็ต้องใช้ความสามารถทางด้าน การแพทย์ ครู อาจารย์ก็ต้องสอนหนังสือแก่นักเรียนนักศึกษา เมื่อทำได้ดังนั้นก็ถือว่าบรรลุเป้าหมายของตนเองตามที่ตั้งไว้ ถือได้ว่าเขาเหล่านั้นเป็นคนที่รู้จักตนเองอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า ความต้องการต่าง ๆ ของมนุษย์จะเป็นไปตามลำดับขั้น เรียงตามความสำคัญซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ เมื่อความต้องการในเบื้องต้นได้รับการตอบสนองแล้ว คนเราก็จะให้ความสำคัญกับความต้องการขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับ โดยความต้องการทั้งหลายนี้เกิดจาก

สาเหตุคือ คนเรามีความต้องการอยู่เสมอ และไม่มีทางสิ้นสุด เมื่อความต้องการอันหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นมา ซึ่งเป็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย โดยความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วนั้น จะไม่เป็นสิ่งที่จูงใจในพฤติกรรมเหล่านั้นอีกต่อไป แต่ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง จะเป็นสิ่งที่จูงใจพฤติกรรมของคน ความต้องการของคนนั้นจะเรียงกันเป็นลำดับขั้นตามความสำคัญ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว คนเราจะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงขึ้นไปอีก คนเรานั้นเป็นสัตว์สังคมที่ต้องการพัฒนาเติบโตและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

2. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวลักษณ์ วิสุนทร และสุภรัตน์ หนูนา. (2555). พฤติกรรมของเกษตรกรในการผลิตยางก้อนถ้วยและคุณลักษณะยางก้อนถ้วย. (โครงการวิจัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์) ได้ทำการศึกษาการศึกษาเกษตรกรผู้ผลิตยางก้อนถ้วยในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 85 รายจาก 9 อำเภอ พบว่า เหตุผลหลักของเกษตรกรในการเลือกผลิตยางก้อนถ้วย คือ ใช้เวลาในการผลิตน้อยง่ายและสะดวกในการผลิต คิดเป็นร้อยละ 40.6 และ 27.4 ตามลำดับ ส่วนเหตุผลรองลงมา คือ มีปริมาณน้ำยางน้อย และรายได้ดีกว่าการผลิตยางรูปแบบอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 17.0 และ 11.3 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เกษตรกรร้อยละ 33.3 ผลิตและจำหน่ายยางรูปแบบอื่น ๆ ในบางช่วง เช่น ยางแผ่นดิบ และน้ำยางสด คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 13.3 ของเกษตรกรทั้งหมด โดยเกษตรกรจำหน่ายในรูปแบบอื่นเมื่อมีปริมาณน้ำยางมาก และขึ้นกับราคาขาย คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 29.2 ของเกษตรกรที่จำหน่ายยางก้อนถ้วยในรูปแบบอื่น ๆ นอกจากนี้เกษตรกรจำหน่ายยางรูปแบบอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบรายได้ เมื่อฝนตก และขึ้นอยู่กับความสะดวกของเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 16.7, 12.5 และ 8.3 ตามลำดับ และความสัมพันธ์ระหว่างการจำหน่ายยางในรูปแบบอื่น ๆ กับเหตุผลในการผลิตในรูปแบบอื่น ๆ พบว่า ราคาและฝนตก เป็นเหตุผลที่เกษตรกรจำหน่ายในรูปแบบน้ำยาง คิดเป็นแต่ละเหตุผลร้อยละ 25 เมื่อปริมาณน้ำยางมาและความสะดวกของเกษตรกร คิดเป็นแต่ละเหตุผล ร้อยละ 16.7

เนตรวดี เพชรประดับ. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้. (งานวิจัย, มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์) การวิจัยนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ และวิเคราะห์รูปแบบการส่งเสริมปัจจัยที่ส่งผลให้รายได้ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น กลุ่มตัวอย่าง คือ เกษตรกรชาวสวนยางพารา จำนวน 400 คน ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มี

ความสัมพันธ์ของรายได้กับศักยภาพของเกษตรกรของเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้โดยรวมมี ค่าเฉลี่ย 2.06 (S.D = 0.52) อยู่ในระดับน้อย โดยรายข้อเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ประกอบด้วย ประสิทธิภาพในการทำสวนยาง มีค่าเฉลี่ย 4.13 (S.D = 1.20) อยู่ในระดับมาก รูปแบบการปลูกยาง มีค่าเฉลี่ย 3.14 (S.D = 1.28) อยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะของพันธุ์ยางในสวนยาง มีค่าเฉลี่ย 2.15 (S.D = 1.02) รูปแบบ การจำหน่ายผลผลิต มีค่าเฉลี่ย 1.88 (S.D = 0.49) การถือครองที่ดินปลูกสวนยาง มีค่าเฉลี่ย 1.87 (S.D = 1.37) และจำนวนชั่วโมงต่อวันในการทำสวนยาง มีค่าเฉลี่ย 1.86 (S.D = 1.20) อยู่ในระดับน้อย จำนวนสวนยางที่ถือครอง มีค่าเฉลี่ย 1.67 (S.D = 1.23) สถานที่จำหน่ายยาง มีค่าเฉลี่ย 1.43 (S.D = 0.74) ระยะการปลูกยาง มีค่าเฉลี่ย 1.33 (S.D = 0.70) และประเภทของสวนยาง มีค่าเฉลี่ย 1.21 (S.D = 0.93) อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เสาวนีย์ เจริญดี. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจขายผลผลิตยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยาง ในอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา. (งานวิจัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น) การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจขายผลผลิตยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยางในอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 90 คน โดยการสุ่มตัวอย่างจากเกษตรกรที่ขายยางแผ่นดิบและ เกษตรกรที่ขายน้ำยางสด จาก 3 ตำบล เกษตรกรได้ให้ความเห็นตรงกันว่า การขายยางพาราของเกษตรกรขึ้นกับราคารายพารา ซึ่งปัจจุบันราคาตกต่ำมาก จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาให้กับกลุ่มเกษตรกร ชาวสวนยางด้วยรูปแบบวิธีการดำเนินการ ที่มุ่งเน้นให้เกษตรกรสามารถขายยางแผ่นดิบและน้ำยางสดได้อย่างอิสระและเสรี โดยไม่มีข้อกำหนด รวมถึงวิธีการที่ยุงยาก จนไม่สามารถจำหน่าย ยางพาราได้ตามราคาประกันของรัฐบาล ส่วนแนวทางในการแก้ไขปัญหาการขายผลผลิต ยางพาราในรูปแบบต่าง ๆ ของเกษตรกรในอำเภอนาทวี มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้าง เครือข่ายของชาวสวนยางพารา เพื่อเพิ่มขนาดของธุรกิจในการดำเนินการแปรรูปขึ้นต้น ที่มีคุณภาพ สนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ยาง เพื่อทดแทนการนำเข้าและผลิตภัณฑ์ ไม้ยางพารา เพื่อการส่งออก จัดตั้งตลาดกลางยางพาราเพื่อการส่งออกในแหล่งที่สำคัญ

ณัชชาธิ์ ทวีหิรัญรัฐกิจ, เปรมกมล ปิยะทัต และ สุมาลี จิระจรัส. (2561). ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อสภาพการผลิตยางก้อนถ้วยของสมาชิก สหกรณ์การเกษตรปฏิรูปที่ดินท่าแซะ จำกัด อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (งานวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการผลิตยางก้อนถ้วยและความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อสภาพการผลิตยางก้อนถ้วยของสมาชิก เปรียบเทียบพฤติกรรมเกี่ยวกับสภาพการผลิตยางก้อนถ้วยตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 148 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนาเพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหา

ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ และเปรียบเทียบเชิงพหุคูณตามวิธีการของ Fisher's Least Significant Difference เพื่อดูว่ามีค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 56.2 ปี มีอาชีพหลักเป็นเกษตรกรทำสวนยาง มีรายได้ของครัวเรือนเฉลี่ย 12,760 บาท/เดือน และมีประสบการณ์ในการผลิตยางก้อนถ้วยเฉลี่ย 6.6 ปี สำหรับสภาพการผลิตยางก้อนถ้วยที่มีความแตกต่าง ของปัจจัยส่วนบุคคลทั้งเพศ รายได้ และประสบการณ์ ได้แก่ พฤติกรรมเปิดกรีดหน้ายาง การหยุดกรีด เมื่อใบยางร่วง การเทน้ำทิ้งข้างต้นยาง การจัดการยางที่รอยกรีด จำนวนมีดกรีด และการสอบถามราคายาง ก่อนจำหน่าย สหกรณ์ทำแะฯ และรัฐบาลควรฝึกอบรมเกี่ยวกับการผลิตยางก้อนถ้วยและคุณลักษณะที่รับซื้อ รวมถึงจัดทำแผ่นพับ คู่มือการผลิตยางก้อนถ้วยคุณภาพตามมาตรฐาน GAP เพื่อให้สมาชิกนำไปปฏิบัติเองได้

ศิริประภา สุขสำโรง. (2558). ความสัมพันธ์ของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศที่มีต่อการส่งออกยางพาราชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปประเทศจีน. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี) การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศที่มีต่อการส่งออกยางพาราชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปประเทศจีน สรุปได้ ดังนี้

1. ปัจจัยภายในประเทศประกอบด้วย

1) ปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันของไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการส่งออกยางพาราชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

2) ราคาส่งออก (F.O.B.) ยางพาราชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณการส่งออกยางพารา ชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

3) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณการส่งออกยางพารา ชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

2. ปัจจัยภายนอกประเทศ ประกอบด้วย

1) ปริมาณการผลิตรถยนต์นั่งของจีน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการส่งออกยางพาราชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

2) ราคาขายแผ่นรมควันชั้น 3 ณ ตลาดล่วงหน้าโตเกียว มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการส่งออกยางพารา ชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปประเทศจีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

3) ราคาส่งออก (F.O.B.) ยางพาราชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศเวียดนาม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการส่งออกยางพารา ชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

4) ผลผลิตถั่วมั่วรวมในประเทศจีน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณการส่งออกยางพารา ชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยไปประเทศจีน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

ความสัมพันธ์ของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศที่มีต่อการส่งออกยางพารา ชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปประเทศจีน สรุปได้ว่า ตัวแปร ราคาส่งออก (F.O.B.) ยางพาราชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของไทยมีผลมากที่สุด รองลงมา คือ ราคาขายแผ่นรมควันชั้น 3 ณ ตลาดล่วงหน้าโตเกียว ปริมาณการผลิตรถยนต์นั่งของจีน ปริมาณการผลิตยางแผ่นรมควันของไทย ราคาส่งออก (F.O.B.) ยางพาราชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ของประเทศเวียดนาม อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและผลผลิตถั่วมั่วรวมในประเทศจีน

มณีสร อนันต์๊ะ, สุกัลยา ศิริพองนุกูล และ สมจิตต์ ศิขรินมาศ. (2553). รูปแบบการซื้อขายยางก้อนถ้วยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (โครงการวิจัย, กรมวิชาการเกษตร) การศึกษารูปแบบตลาดยางก้อนถ้วยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการซื้อขายยางก้อนถ้วยผ่านระบบตลาดกลางยางพารา อันนำไปสู่การเป็นศูนย์กลางการซื้อขายที่ผู้ใช้บริการให้การยอมรับและเป็นแหล่งอ้างอิงราคาที่สำคัญในระดับภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่าการซื้อขายยางก้อนถ้วยส่วนใหญ่จะซื้อขายโดยวิธีประมูลผ่านจุดรวบรวมในท้องถิ่น ทุก 15 วัน สำหรับแนวทางการพัฒนากระบวนการซื้อขายยางก้อนถ้วยได้นำรูปแบบการซื้อขายของสถาบันเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรเป็นกรณีศึกษามาประยุกต์ใช้โดยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่หนึ่ง การซื้อขายผ่านตลาดกลางยางพารา กล่าวคือ ผู้ขายต้องลงทะเบียนเป็นสมาชิกตลาด และนำยางมารวบรวมไว้ที่ตลาดกลางก่อนการซื้อขายจริง 1 วัน โดยบรรจุยางก้อนถ้วยในบรรจุภัณฑ์ที่ตลาดกลางกำหนด ขนาดบรรจุประมาณ 50 กิโลกรัม เพื่อสะดวกในการยกขึ้นลง การชั่งยาง และการประมาณน้ำหนัก จากนั้นเจ้าหน้าที่จะเจาะรูที่ถุงพลาสติกหรือกระสอบ เพื่อมิให้น้ำขังในบรรจุภัณฑ์และลดความชื้นในก้อนยาง เจ้าหน้าที่ตลาดกลางตรวจสอบและกักคุณภาพยางด้วยสายตาโดยใช้จำนวนมีดกรีดและจำนวนวันจัดเก็บเป็นเกณฑ์แต่ต้องสะอาดไม่มีสิ่งสกปรกเจือปน ทั้งนี้จำเป็นต้องสุ่มตรวจค่าปริมาณเนื้อยางแห้ง (ค่า DRC) สำหรับเป็นเกณฑ์ในการคำนวณราคากลางและเป็นฐานข้อมูลซื้อขาย

ส่วนราคาประมูลเป็นราคา ณ ตลาดกลาง และเป็นราคาสุทธิที่หักเปอร์เซ็นต์ความขึ้นของยางแต่ละคุณภาพ โดยผู้ซื้อและผู้ขายต้องรับน้ำหนักชั่ง ที่ตลาดกลาง ซึ่งตลาดกลางจะทรงจ่ายเงินค่ายางแก่ผู้ขาย จากนั้นผู้ซื้อต้องชำระเงินค่ายางคืนแก่ตลาดกลางทันทีที่รับมอบยางเสร็จสิ้น แนวทางปฏิบัติอีกรูปแบบหนึ่ง คือการสร้างเครือข่ายตลาดกลาง โดยพิจารณาคัดเลือกสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง ทำหน้าที่บริหารจัดการตลาด และดำเนินกระบวนการซื้อขายซึ่งจำลองรูปแบบมาจากตลาดกลาง แต่คณะกรรมการหรือผู้เกี่ยวข้องต้องได้รับการอบรมด้านการจัดการตลาดและการคัดคุณภาพยางก้อนถ้วย เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกับตลาดกลาง ทั้งนี้เครือข่ายไม่ต้องนำยางไปขายที่ตลาดกลางแต่แจ้งปริมาณยางเข้าร่วมประมูลที่ตลาดกลาง ดังนั้นราคาซื้อขาย ณ เครือข่ายจึงเป็นราคาประมูล ณ ตลาดกลางขางพารา โดยตลาดกลางจะทรงจ่ายเงินค่ายางให้ เครือข่ายตามปริมาณยางที่เสนอเข้าร่วมประมูล และผู้ซื้อรับน้ำหนักยางที่ตลาดเครือข่าย พร้อมทั้งจ่ายเงินค่ายางคืนแก่ตลาดกลางทันทีที่รับมอบยางเสร็จสิ้น ส่วนกระบวนการส่งมอบและรับมอบยาง ณ ตลาดเครือข่ายขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและข้อตกลงระหว่างเครือข่ายกับผู้ซื้ออย่างไรก็ตามการพัฒนากระบวนการซื้อขายยางก้อนถ้วยผ่านระบบตลาดกลางขางพาราให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ให้บริการทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย โดยการติดตามตรวจสอบ เพื่อรับทราบปัญหาอุปสรรคและให้คำแนะนำซึ่งจะทำให้เกิดการยอมรับและมีความมั่นใจในระบบตลาดกลางนำไปสู่ความสำเร็จและความสามารถในการขยายตลาดเครือข่ายให้มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลของเกษตรกรผู้ผลิตยางก้อนถ้วยในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ศึกษาปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรชาวสวนยางที่เปิดกรีดยางแล้วในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น 2,259 คน (การยางแห่งประเทศไทย, ข้อมูล ณ วันที่ 15 ตุลาคม 2562)

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา เนื่องจากทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยคำนวณตามสูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ดังนี้

สูตร
$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดย n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่สามารถยอมรับได้
(กำหนดที่ระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5 %)

$$\begin{aligned}
 \text{แทนค่าในสูตร} \quad n &= \frac{2,259}{1+2,259(0.0025)} \\
 &= 339.83 \\
 &= 340 \quad \text{คน}
 \end{aligned}$$

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ใช้ข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องสร้างแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ข้อมูลปฐมภูมิ นำมาจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่ง ผู้ศึกษาวิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ขายยางเฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์การทำยางพารา ลักษณะพื้นที่ เนื้อที่สวนยางพารา จำนวนแรงงานภาคการเกษตร

ส่วนที่ 2 ปัจจัยภายในของการผลิตยางพารา ได้แก่ ประสบการณ์การทำยางพารา ปริมาณน้ำยาง ขั้นตอนในการผลิต พื้นที่ปลูกยาง จำนวนแรงงานภาคการเกษตร ต้นทุนในการผลิตยางก้อนถ้วย การเก็บรักษายางก้อนถ้วย วิธีการบรรจุและขนส่งยางพาราไปจำหน่าย

ส่วนที่ 3 ปัจจัยภายนอกของการผลิตยางพารา ได้แก่ ระยะเวลาของจู้ดรับซื้อคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด ราคาขายพาราในตลาด การกำหนดราคาของพ่อค้า นโยบายของภาครัฐ มีการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

2. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก ที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วย

1) การเก็บรวบรวมข้อมูล การสำรวจความคิดเห็นกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 340 คน ซึ่งเป็นเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

2) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

(1) ศึกษาค่าร้อยละของข้อมูลที่เป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์

(2) ศึกษาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของข้อมูลปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกต่อการตัดสินใจเลือกผลิตยางก้อนถ้วย ผู้วิจัยได้เสนอค่าเฉลี่ย โดยแปลความหมาย ดังนี้

มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	1.00 – 1.8	หมายถึง	มีระดับการตัดสินใจน้อยที่สุด
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	1.81 – 2.60	หมายถึง	มีระดับการตัดสินใจน้อย
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	2.61 – 3.40	หมายถึง	มีระดับการตัดสินใจปานกลาง
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	3.41 – 4.20	หมายถึง	มีระดับการตัดสินใจมาก
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง	4.21 – 5.00	หมายถึง	มีระดับการตัดสินใจมากที่สุด

(3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (r) กับ ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกต่อการตัดสินใจเลือกผลิตยงก่อนด้วย โดยสามารถแปลความหมายค่าความสำคัญได้ ดังนี้

มีค่าอยู่ในช่วง	0.00–0.25	หมายถึง	มีความสัมพันธ์น้อย
มีค่าอยู่ในช่วง	0.26–0.50	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
มีค่าอยู่ในช่วง	0.51–0.75	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ค่อนข้างมาก
มีค่าอยู่ในช่วง	0.76–1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์มาก

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลมาจากแบบสอบถามของกลุ่มเป้าหมายคือ เกษตรกรชาวสวนยางที่เปิดกรีดยางแล้ว ในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก โดยผู้ศึกษาจะเลือกสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการจัดสรรโควตา (Quota Sampling) และจัดสรรโควตาตัวอย่างให้แต่ละกลุ่มตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในกลุ่มนั้น ๆ ที่มีอยู่ จากนั้นจึงได้ทำการสุ่มจากแต่ละกลุ่มตามโควตาที่จัดสรรได้ ทั้งนี้เพื่อให้มีตัวแทนของกลุ่มต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผู้ศึกษาออกเก็บข้อมูลในพื้นที่จนครบ จำนวน 340 ตัวอย่าง โดยเก็บตามจำนวน ดังนี้

ตำบลในอำเภอวังทอง	จำนวนเกษตรกร (คน)	จำนวนเก็บตัวอย่าง
1. วังทอง	0	0
2. พันชาติ	5	1
3. แม่ระกา	2	0
4. บ้านกลาง	1,213	182
5. วังพิบูล	0	0
6. แก่งโสภา	190	29
7. ท่าหมื่นราม	7	1
8. วังนกอ่อน	806	121

9. หนองพระ	0	0
10. ชัยนาม	11	2
11. ดินทอง	25	4
รวม	2,259	340

3.2 นำแบบสอบถามที่เก็บได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง จากนั้นนำข้อมูลในแบบสอบถามไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS

3.3 นำผลการวิเคราะห์จากโปรแกรม SPSS ไปดำเนินการตามขั้นตอนการศึกษาต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลในส่วนที่ 1 วิเคราะห์โดยวิธีประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Method) ซึ่งนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ข้อมูลในส่วนที่ 2 ถึง 3 นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีระเบียบวิธีวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลของเกษตรกรผู้ผลิตยางก้อนถ้วยในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ศึกษาปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ศึกษาวิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 กล่าวถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะประชากรศาสตร์ของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก โดยการแสดงความถี่แล้วนำไปหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 กล่าวถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 2.1 กล่าวถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 2.2 กล่าวถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 3 กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ในการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

เพื่อความเข้าใจในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยได้นำอักษรย่อและสัญลักษณ์ทางสถิติมาใช้ ดังต่อไปนี้

n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยกำหนดเกณฑ์การแปรผล
S.D.	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกในการตัดสินใจผลิตยงก่อนด้วย

ในการศึกษาความน่าเชื่อถือของข้อมูลมีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ของครอนบาค ทำให้ทราบว่าค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีความน่าเชื่อถือ โดยเฉลี่ยของข้อมูลที่มีการสำรวจมาพบว่ามีค่า alpha เท่ากับ .841

ตอนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ได้เป็นผู้ตอบแบบสอบถามการศึกษาในครั้งนี้ มีวิธีการวิเคราะห์โดยการหาค่าอัตราร้อยละ แสดงในตารางที่ 4.1 – 4.8

ตารางที่ 4.1 ร้อยละของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	171	50.3
หญิง	169	49.7
รวม	340	100.0

จากตารางที่ 4.1 ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50.3 และ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 49.7

ตารางที่ 4.2 ร้อยละของผู้ที่ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามช่วงอายุ

อายุ	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	7	2.1
21-30 ปี	94	27.6
31-40 ปี	54	15.9
41-50 ปี	73	21.5
51-60 ปี	85	25.0
มากกว่า 60 ปี	27	7.9
รวม	340	100.0

จากตารางที่ 4.2 ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.6 รองลงมา อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.0 และ น้อยที่สุดอยู่ในช่วงอายุ ต่ำกว่า 21 ปี

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของผู้ที่ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
ประถมศึกษา	189	55.6
มัธยมศึกษา/ปวช.	118	34.7
อนุปริญญา/ปวส.	11	3.2
ปริญญาตรี	20	5.9
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.6
รวม	340	100.0

จากตารางที่ 4.3 ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี ระดับการศึกษา ประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาอยู่ในระดับการศึกษามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 34.7 และ น้อยที่สุดระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตารางที่ 4.4 ร้อยละของผู้ที่ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามช่วงของรายได้ขายยางเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	85	25.0
10,001 - 15,000 บาท	157	46.2
15,001 -20,000 บาท	63	18.5
20,001-25,000 บาท	26	7.6
25,001-30,000 บาท	4	1.2
30,000 บาท ขึ้นไป	5	1.5
รวม	340	100.0

จากตารางที่ 4.4 ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ขายยางต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.2 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.0 และน้อยที่สุดรายได้ต่อเดือน 25,001-30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 4.5 ร้อยละของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามช่วงของประสบการณ์ทำยางพารา

ประสบการณ์ทำยางพารา	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 ปี	46	13.5
6-10 ปี	188	55.3
11-15 ปี	89	26.2
16-20 ปี	7	2.1
21-25 ปี	6	1.8
มากกว่า 25 ปี	4	1.2
รวม	340	100.0

จากตารางที่ 4.5 ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำยางพารา 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมา มีประสบการณ์ทำยางพารา 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.2 และน้อยที่สุดมีประสบการณ์ทำยางพารามากกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 4.6 ร้อยละของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามลักษณะพื้นที่ปลูกยางพารา

ลักษณะพื้นที่ปลูกยางพารา	ความถี่	ร้อยละ
พื้นที่ราบ	116	34.1
พื้นที่ดอน	98	28.8
พื้นที่เขา	126	37.1
รวม	340	100.0

จากตารางที่ 4.6 ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นที่เขา คิดเป็นร้อยละ 37.1 รองลงมาเป็นที่ราบ คิดเป็นร้อยละ 34.1 และน้อยที่สุดเป็นพื้นที่ดอน คิดเป็นร้อยละ 28.8

ตารางที่ 4.7 ร้อยละของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเนื้อที่สวนยางพารา

เนื้อที่สวนยางพารา	ความถี่	ร้อยละ
ขนาดเล็ก (2 ไร่แต่ไม่เกิน 50 ไร่)	285	83.8
ขนาดกลาง (50 ไร่แต่ไม่เกิน 250 ไร่)	53	15.6
ขนาดใหญ่ (250 ไร่ขึ้นไป)	2	0.6
รวม	340	100.0

จากตารางที่ 4.7 ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพื้นที่สวนยางพาราขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 83.8 รองลงมามีพื้นที่สวนยางพาราขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 15.6 และน้อยที่สุดมีพื้นที่สวนยางพาราขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตารางที่ 4.8 ร้อยละของผู้ที่ตอบแบบสอบถามโดยจำแนกตามจำนวนแรงงานภาคการเกษตร

จำนวนแรงงานภาคการเกษตร	ความถี่	ร้อยละ
น้อยกว่า 2 คน	119	35.0
2-4 คน	194	57.1
5-7 คน	24	7.1
8-10 คน	3	0.9
11-13 คน	0	0.0
มากกว่า 13 คน	0	0.0
รวม	340	100.0

จากตารางที่ 4.8 ทำให้ทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนแรงงานภาคการเกษตร 2-4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมามีจำนวนแรงงานภาคการเกษตรน้อยกว่า 2 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 และน้อยที่สุดมีจำนวนแรงงานภาคการเกษตร 11-13 คน และมากกว่า 13 คน คิดเป็นร้อยละ 0

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 2.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ในการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของปัจจัยภายในที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งได้ใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ทำให้ทราบว่าปัจจัยภายในที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วย แสดงโดยตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายในต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ปัจจัยแรงจูงใจภายในต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วย	\bar{X}	S.D.	ระดับการตัดสินใจ	อันดับ
1. ประสิทธิภาพการทำยางพารา	3.59	1.07	มาก	1
2. ปริมาณน้ำยาง	3.54	1.13	มาก	2
3. ขั้นตอนในการผลิต	3.45	1.14	มาก	3
4. พื้นที่ปลูกยาง	3.24	1.19	ปานกลาง	4
5. จำนวนแรงงานภาคการเกษตร	3.19	1.14	ปานกลาง	5
6. ต้นทุนในการผลิตยางก้อนถ้วย	3.01	1.21	ปานกลาง	6
7. การเก็บรักษายางก้อนถ้วย เช่น วิธีเก็บ สถานที่เก็บ	2.80	1.06	ปานกลาง	7
8. วิธีการบรรจุและขนส่งยางพาราไปจำหน่าย	2.66	1.14	ปานกลาง	8
รวม	3.19	0.87	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 ทำให้ทราบว่าปัจจัยภายในที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยอยู่ในระดับการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) โดยองค์ประกอบของปัจจัยภายในด้านประสิทธิภาพการทำยางพารา ปริมาณน้ำยาง และขั้นตอนในการผลิต มีค่ามากที่สุดสามอันดับแรกในระดับการตัดสินใจมาก ($\bar{X} = 3.59, 3.54$ และ $\bar{X} = 3.45$ ตามลำดับ) ซึ่งวิธีการบรรจุและขนส่งยางพาราไปจำหน่าย ($\bar{X} = 2.66$) มีค่าน้อยที่สุด ที่ระดับการตัดสินใจปานกลาง โดยเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เมื่อจะตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยจะให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการทำยางพารา ปริมาณน้ำยาง ขั้นตอนในการผลิตมาก โดยคนที่มีประสิทธิภาพในการทำยางพารามากก็อาจจะสามารถผลิตได้ทั้งยางแผ่นดิบรมควัน ยางแผ่นดิบ น้ำยางสด ซึ่งยางเหล่านี้มีมาตรฐานในการซื้อขาย แตกต่างจากยางก้อนถ้วยที่ส่วนใหญ่จะใช้การประเมินโดยสายตาจากพ่อค้าคนกลางโดยตรง ส่วนปริมาณน้ำยางถ้ามีปริมาณน้ำยางมากก็สามารถผลิตยางแผ่นดิบ และน้ำยางสดได้ และขั้นตอนในการผลิต การผลิตยางก้อนถ้วยจะมีขั้นตอนในการผลิตยุ่งยากน้อยกว่าและใช้เวลาน้อยกว่าการผลิตยางแผ่นดิบ

ตอนที่ 2.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ในการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งได้ใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ทำให้ทราบว่าปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยแสดงโดยตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยภายนอกต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

ปัจจัยแรงจูงใจภายนอกต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วย	\bar{X}	S.D.	ระดับการตัดสินใจ	อันดับ
1. ระยะทางของจุดรับซื้อ	3.21	1.17	ปานกลาง	2
2. คุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด	3.23	1.15	ปานกลาง	1
3. ราคาขายพาราในตลาด	2.75	1.31	ปานกลาง	3
4. การกำหนดราคาของพ่อค้า	2.43	1.23	น้อย	4
5. นโยบายของภาครัฐ	2.15	1.23	น้อย	5
รวม	2.75	0.83	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.10 ทำให้ทราบว่าปัจจัยภายนอกที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยอยู่ในระดับการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) โดยองค์ประกอบของปัจจัยด้านคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด และระยะทางของจุดรับซื้อ มีค่ามากที่สุด สองอันดับแรกในระดับการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$ และ $\bar{X} = 3.21$ ตามลำดับ) และนโยบายของภาครัฐ ($\bar{X} = 2.15$) มีค่าน้อยที่สุดในระดับการตัดสินใจน้อย โดยเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก เมื่อตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยจะให้ความสำคัญกับคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด ระยะทางของจุดรับซื้อ ราคาขายพาราในตลาดปานกลาง โดยคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด ซึ่งในขณะนั้นตลาดอาจมีความต้องการยางก้อนถ้วยมากกว่ายางประเภทอื่น จึงมีการรับซื้อยางก้อนถ้วยในปริมาณมาก ส่วนระยะทางของจุดรับซื้อก็ถือว่ามีความสำคัญเนื่องจากมีจุดรับซื้อยางก้อนถ้วยที่ใกล้ที่พักอาศัยมากกว่ายางประเภทอื่นทำให้เกษตรกรไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการไปจำหน่าย และราคาขายพาราในตลาดอาจไม่ดึงดูดใจและไม่แตกต่าง

กันมากในบางแต่ละประเภททำให้เกษตรกรเลือกผลิตยางก้อนถ้วยเนื่องจากมีขั้นตอนที่ยุ่งยากน้อยกว่า และใช้เวลาน้อยกว่าการผลิตยางในประเภทอื่น

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกับปัจจัยภายนอก

ในการศึกษาได้นำข้อมูลใส่ตารางเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกับปัจจัยภายนอก ซึ่งใช้วิธีการทางสถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (r) เพื่อใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกับปัจจัยภายนอก แสดงโดยตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในกับปัจจัยภายนอก

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	1.00												
2	.707**	1.00											
3	.656**	.716**	1.00										
4	.594**	.644**	.694**	1.00									
5	.565**	.620**	.661**	.692**	1.00								
6	.423**	.536**	.493**	.507**	.559**	1.00							
7	.288**	.373**	.403**	.400**	.454**	.549**	1.00						
8	.275**	.347**	.339**	.471**	.442**	.523**	.688**	1.00					
9	.480**	.436**	.489**	.439**	.334**	.276**	.184**	.243**	1.00				
10	.420**	.479**	.511**	.460**	.417**	.342**	.316**	.240**	.668**	1.00			
11	.335**	.472**	.373**	.244**	.369**	.387**	.343**	.211**	.334**	.386**	1.00		
12	.054	.252**	.148**	.037	.178**	.311**	.247**	.138*	.057	.202**	.604**	1.00	
13	-.095	.104	.010	-.006	.102	.229**	.182**	.168**	-.031	.059	.378**	.610**	1.00

หมายเหตุ ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed). * Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

1 = ประสบการณ์การทำยางพารา

3 = ขั้นตอนในการผลิต

5 = จำนวนแรงงานภาคการเกษตร

7 = การเก็บรักษายางก้อนถ้วย เช่น วิธีเก็บ สถานที่เก็บ

9 = ระยะทางของจุดรับซื้อ

11 = ราคาขายพาราในตลาด

13 = นโยบายของภาครัฐ

2 = ปริมาณน้ำยาง

4 = พื้นที่ปลูกยาง

6 = ต้นทุนในการผลิตยางก้อนถ้วย

8 = วิธีการบรรจุและขนส่งยางพาราไปจำหน่าย

10 = คุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด

12 = การกำหนดราคาของพ่อค้า

จากตารางที่ 4.11 ทำให้ทราบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปร โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง .138 ถึง .511 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่สูงที่สุด เป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในด้านขั้นตอนในการผลิตกับปัจจัยภายนอกด้านคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่น้อยที่สุด เป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในด้านวิธีการบรรจุและขนส่งยางพาราไปจำหน่ายกับการกำหนดราคาของพ่อค้า โดยตัวแปรที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นมากที่สุด คือ พื้นที่ปลูกยาง ซึ่งทำให้เห็นว่าทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกนั้นมีความสัมพันธ์กันต่อการที่เกษตรกรชาวสวนยางพาราในอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกจะตัดสินใจเลือกผลิตยางก้อนถ้วย โดยส่วนมากจะมีความสัมพันธ์กันมากที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งระเบียบวิธีวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างในการทำแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 340 คน

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา มีดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาข้อมูลของเกษตรกรผู้ผลิตยางก้อนถ้วยในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
- 3) เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
- 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

1.2 ผลการศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้

1.2.1 ลักษณะประชากรศาสตร์ของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 50.3 อายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.6 ในส่วนของการศึกษาส่วนมากจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.6 รายได้ขายยางเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.2 มีประสบการณ์ทำยางพารา 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.3 มีลักษณะพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นพื้นที่เขา คิดเป็นร้อยละ 37.1 เนื้อที่สวนยางพาราเป็นสวนยางขนาดเล็ก (2 ไร่แต่ไม่เกิน 50 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 83.8 และมีจำนวนแรงงานภาคการเกษตร 2-4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1

1.2.2 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยภายใน พบว่า ปัจจัยภายในที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยอยู่ในระดับการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$) ซึ่งมีส่วนประกอบของปัจจัยภายในด้านประสิทธิภาพทำยางพารา และปริมาณน้ำยาง ได้ค่ามากที่สุดซึ่งเป็นสองอันดับแรกในระดับการตัดสินใจมาก ($\bar{X} = 3.59$ และ $\bar{X} = 3.54$ ตามลำดับ) ซึ่งวิธีการบรรจุและขนส่งยางพาราไปจำหน่าย ($\bar{X} = 2.66$) เป็นค่าที่น้อยที่สุดในระดับการตัดสินใจปานกลาง

1.2.3 ระดับการตัดสินใจของปัจจัยภายนอก พบว่า ปัจจัยภายนอกมีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยอยู่ในระดับการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) โดยมีองค์ประกอบของปัจจัยด้านคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด และระยะทางของจุดรับซื้อ ได้ค่ามากที่สุดเป็นสองอันดับแรก ในระดับการตัดสินใจปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$ และ 3.21 ตามลำดับ) ซึ่งนโยบายของภาครัฐ ($\bar{X} = 2.15$) มีค่าน้อยที่สุดในระดับการตัดสินใจน้อย

1.2.4 จากความสัมพันธ์ของปัจจัยภายในกับปัจจัยภายนอก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปร โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความคลาดเคลื่อน .01 และ .05 โดยมีค่าอยู่ในช่วง .138 ถึง .511 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงที่สุด เป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในด้านขั้นตอนในการผลิตกับปัจจัยภายนอกด้านคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าน้อยที่สุด เป็นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในด้านวิธีการบรรจุและขนส่งยางพาราไปจำหน่ายกับการกำหนดราคาของพ่อค้า ซึ่งตัวแปรที่ไม่ได้มีค่าความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นมากกว่าตัวแปรอื่น คือ พื้นที่ปลูกยาง

2. อภิปรายผล

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์และการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบว่าเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก มีประเด็น ดังนี้

2.1 คุณลักษณะของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

จากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย มีอายุอยู่ในช่วง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.6 มีรายได้จากการขายยางพาราเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.2 มีประสิทธิภาพทำยางพารา 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.3 มีจำนวนแรงงานภาคการเกษตร 2-4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.1 มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของณัชชาธิ์ ทวีหิรัญรัฐกิจ, เปรมกมล ปิยะทัต และสุมาลี จิระจรัส ซึ่งผลดังกล่าว แสดงว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกอยู่ในช่วง

วัยที่เป็นวัยแรงงานมีศักยภาพและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพทำสวนยางพาราได้เป็นอย่างดี แต่รายได้เฉลี่ยต่อคนอยู่ในช่วง 2,500 – 7,500 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำต่อคน เกษตรกรควรมีการปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตยางพาราเพื่อจำหน่ายใหม่ หรือต้องมีอาชีพเสริมเพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2.2 ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

จากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายในด้านประสบการณ์การทำสวนยางพารา ปัจจัยภายในด้านปริมาณน้ำยาง และปัจจัยภายในด้านขั้นตอนในการผลิตยางพารา มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับความสำคัญมาก มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของเนตรวดี เพชรประดับ และสุวลักษณ์ วิสุนทร และศุภรัตน์ หนูนา แสดงให้เห็นถึงเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกให้ความสำคัญกับประสบการณ์การทำสวนยางพารา ปริมาณน้ำยาง และขั้นตอนในการผลิตยางพาราในการตัดสินใจเลือกผลิตยางก้อนถ้วย โดยคนที่มีประสบการณ์ในการทำสวนยางพารามากก็อาจจะสามารถผลิตได้ทั้งยางแผ่นดิบรมควัน ยางแผ่นดิบ น้ำยางสด ซึ่งยางเหล่านี้มีการกำหนดมาตรฐานในการซื้อขาย แตกต่างจากยางก้อนถ้วยที่ส่วนใหญ่จะใช้การประเมินโดยสายตาจากพ่อค้าคนกลางโดยตรง ส่วนปริมาณน้ำยางถ้ามีปริมาณน้ำยางมากก็สามารถทำให้เกษตรกรสามารถเลือกผลิตได้ทั้งยางแผ่นดิบและน้ำยางสดและขั้นตอนในการผลิต การผลิตยางก้อนถ้วยจะมีขั้นตอนในการผลิตยุ่งยากน้อยกว่าและใช้เวลาน้อยกว่าการผลิตยางแผ่นดิบ ทำให้เกษตรกรมีเวลาที่จะไปทำกิจกรรมอย่างอื่นได้

2.3 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

จากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายนอกด้านคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด ปัจจัยภายนอกกระยะทางของจุดรับซื้อ และปัจจัยภายนอกด้านราคายางพาราในตลาด มีความสำคัญต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับความสำคัญปานกลางเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยตามลำดับ ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ เฉ็ดนิ่ม แสดงให้เห็นถึงเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกให้ความสำคัญกับกระยะทางของจุดรับซื้อ คุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด และราคายางพาราในตลาด ในการตัดสินใจเลือกผลิตยางก้อนถ้วยเมื่อคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด ซึ่งในขณะนั้นตลาดอาจมีความต้องการยางก้อนถ้วยมากกว่ายางประเภทอื่น จึงมีการรับซื้อยางก้อนถ้วยในปริมาณมากเกษตรกรจึงเลือกที่จะผลิตยาง

ก่อนด้วย ส่วนระยะทางของจุดรับซื้อก็ถือว่ามีความสำคัญเนื่องจากมีจุดรับซื้ออย่างก่อนด้วยที่ใกล้ที่พักอาศัยมากกว่าบางประเภทอื่น ทำให้เกษตรกรไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลาในการจำหน่าย ทำให้ง่ายต่อการจัดจำหน่าย และราคาขายพาราในตลาดอาจไม่ดึงดูดใจและไม่แตกต่างกันมาก ในบางแต่ละประเภททำให้เกษตรกรเลือกผลิตยางก่อนด้วยเนื่องจากมีขั้นตอนที่ยุงยากน้อยกว่า และใช้เวลาน้อยกว่าการผลิตยางในประเภทอื่น

2.4 จากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน กับปัจจัยภายนอก

จากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ของปัจจัยภายในด้านขั้นตอนในการผลิตยางพารากับปัจจัยภายนอกด้านคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาดมีความสัมพันธ์ค่อนข้างมาก และไปในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกให้ความสำคัญกับปัจจัยภายในด้านขั้นตอนในการผลิตและปัจจัยภายนอกด้านคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาดในการตัดสินใจเลือกผลิตยางก่อนด้วยค่อนข้างมาก ซึ่งจากผลการศึกษาทำให้เห็นว่าทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกนั้นมีความสัมพันธ์กันต่อการที่เกษตรกรชาวสวนยางพาราในอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลกจะตัดสินใจเลือกผลิตยางก่อนด้วย โดยจะใช้ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกควบคู่กันไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1) เนื่องจากเกษตรกรให้ความสำคัญในการตัดสินใจผลิตยางก่อนด้วยกับประสบการณ์การทำยางพารา ปริมาณน้ำยางพารา และขั้นตอนในการผลิตยางพารามาก เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบควรนำปัจจัยเหล่านี้เป็นตัวหลักที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น เพื่อจะทำให้ได้ราคาขายที่สูงขึ้น

2) ในด้านปัจจัยภายนอกคุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด เกษตรกรได้ให้ความสำคัญสูงสุดของปัจจัยภายนอก หน่วยงานที่รับผิดชอบควรจัดให้เกษตรกรมีการคัดคุณภาพของยางพาราและแบ่งคุณภาพในการจำหน่าย ซึ่งจะทำให้ทราบได้ว่ามียางก่อนด้วยคุณภาพแบบไหนบ้าง ทำให้พ่อค้าที่ต้องการยางก่อนด้วยในแต่ละคุณภาพสามารถเลือกประมูลได้ตามต้องการ ซึ่งจะช่วยให้เกษตรกรได้ราคาขายที่เป็นธรรม และสามารถกำหนดแผนการจำหน่ายยางพาราได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรทำการศึกษาในเขตพื้นที่อื่น ๆ ทั้งในจังหวัดพิษณุโลกหรือจังหวัดใกล้เคียง เพื่อจะได้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรอย่างแท้จริง
- 2) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางแผ่นดิบและน้ำยางสดของเกษตรกรชาวสวนยางพาราเพิ่มเติม เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบให้เกษตรกรเห็นถึงข้อดีและข้อเสียในการผลิตยางในแต่ละชนิด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล กัลยาณมิตร. (2559). แรงจูงใจ 2 ปัจจัย พลังสู่ความสำเร็จ. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 6(3), 179-183
- การยางแห่งประเทศไทย. (2560). *การผลิตยางก้อนถ้วย*. แผ่นพับ. กรุงเทพฯ: การยางแห่งประเทศไทย ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาการผลิต กองแผนงานและวิชาการ
- ครูประถม. (11 ธันวาคม 2560). *จิตวิทยาการศึกษา : ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์*. ไฟล์นำเสนอ. สืบค้นจาก <https://www.krupatom.com/มาสโลว์/>
- นิตยาพร เสมอใจ. 2550. *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น
- ณัชชาธิ์ ทวีหิรัญรัฐกิจ, เปรมกมล ปิยะทัต และ สุมาลี จิระจรัส. *ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อสภาพการผลิตยางก้อนถ้วยของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรปฏิรูปที่ดินท่าชะงัก อำเภอลำปาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี.
- เนตรวดี เพชรประดับ. (2561). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
- ประวีต _____. (2561). *การขายสินค้าและบริการ*. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก http://www.praveetelearning.com/_elearning_content.php?subject_id=6&chapter_id=60
- ปิยนันท์ สวัสดิ์ศฤงฆาร. (17 เมษายน 2561). *ทฤษฎีสองปัจจัย (Frederick Herzberg)*. ไฟล์นำเสนอ. สืบค้นจาก <https://drpiyanan.com/2019/04/17/2-factor-theory-frederick-herzberg/>
- มณิสร์ อนันต์ตะ, สุกัลยา ศิริฟองนุกูล และ สมจิตต์ สีจรินมาศ. *รูปแบบการซื้อขายยางก้อนถ้วยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. (โครงการวิจัย, กรมวิชาการเกษตร)
- ราช ศิริวัฒน์. (25 มกราคม 2560). *ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจซื้อ*. ไฟล์นำเสนอ. สืบค้นจาก <https://doctemple.wordpress.com/2017/01/25/ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ/>
- ศิริประภา สุขล้ำโรง. (2558). *ความสัมพันธ์ของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศที่มีต่อการส่งออกยางพาราชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปประเทศจีน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม้ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.

- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2560). *การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจสินค้าเกษตรที่สำคัญจังหวัด พิษณุโลก สมุทรปราการ:บริษัท เอส.บี.เค.การพิมพ์ จำกัด (สำนักงานใหญ่).*
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2561). *สารสนเทศเศรษฐกิจการเกษตรรายสินค้า ปี 2561. สมุทรปราการ:บริษัท เอส.บี.เค.การพิมพ์ จำกัด (สำนักงานใหญ่)*
- สุวลักษณ์ วิสุนทร และ สุภรัตน์ หนูนา. (2555). *พฤติกรรมของเกษตรกรในการผลิตยางก้อนถ้วย และคุณลักษณะยางก้อนถ้วย. (โครงการวิจัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)*
- เสาวนีย์ เนิตฉิม. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจขายผลผลิตยางพาราของเกษตรกรชาวสวนยาง ในอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สืบทอดวัฒนธรรมมาตุลีราช

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

คำชี้แจง โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวของท่าน โดยการทำเครื่องหมาย ที่ตรงกับความเป็นจริง

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

1. เพศ ชาย หญิง
2. ปัจจุบันท่านมีอายุ
 น้อยกว่า 21 ปี 21-30 ปี 31-40 ปี
 41-50 ปี 51-60 ปี มากกว่า 60 ปี
3. ระดับการศึกษา
 ประถมศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช. อนุปริญญา/ปวส.
 ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
4. รายได้ขายยางพาราเฉลี่ยต่อเดือน
 ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,001 – 15,000 บาท 15,001 – 20,000 บาท
 20,001 – 25,000 บาท 25,001 – 30,000 บาท มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป
5. ประสบการณ์การทำยางพารา
 น้อยกว่า 6 ปี 6-10 ปี 11-15 ปี
 16-20 ปี 21-25 ปี มากกว่า 25 ปี
6. ลักษณะพื้นที่
 พื้นที่ราบ พื้นที่ดอน พื้นที่เขา
7. เนื้อที่สวนยางพารา
 ขนาดเล็ก (2 ไร่แต่ไม่เกิน 50 ไร่)
 ขนาดกลาง (50 ไร่แต่ไม่เกิน 250 ไร่)
 ขนาดใหญ่ (250 ไร่ขึ้นไป)

8. จำนวนแรงงานภาคการเกษตร

- น้อยกว่า 2 คน 2-4 คน 5-7 คน
 8-10 คน 11-13 คน มากกว่า 13 คน

ส่วนที่ 2 : คำถามประเมินปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว
ต่อปัจจัยภายในที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของท่าน

กำหนดให้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด

ประเด็นคำถามวัดความเห็น	ระดับการตัดสินใจ				
	5	4	3	2	1
1. ประสิทธิภาพการทำยางพารา					
2. ปริมาณน้ำยาง					
3. ขั้นตอนในการผลิต					
4. พื้นที่ปลูกยาง					
5. จำนวนแรงงานภาคการเกษตร					
6. ต้นทุนในการผลิตยางก้อนถ้วย					
7. การเก็บรักษายางก้อนถ้วย เช่น วิธีเก็บ สถานที่เก็บ					
8. วิธีการบรรจุและขนส่งยางพาราไปจำหน่าย					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3: คำถามประเมินปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

ต่อปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจผลิตยางก้อนถ้วยของท่าน

กำหนดให้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด

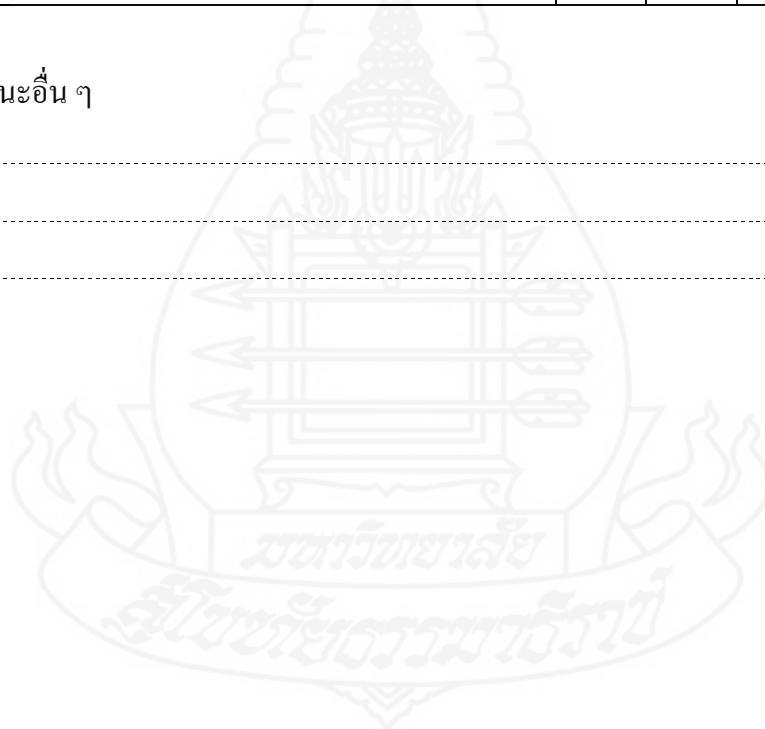
ประเด็นคำถามวัดความเห็น	ระดับการตัดสินใจ				
	5	4	3	2	1
1. ระยะทางของจุดรับซื้อ					
2. คุณภาพยางพาราเป็นที่ต้องการของตลาด					
3. ราคาขางพาราในตลาด					
4. การกำหนดราคาของพ่อค้า					
5. นโยบายของภาครัฐ					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อสกุล	นางสาวชุลีกร นาคมี
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 15 มิถุนายน 2529
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร ปี 2551
สถานที่ทำงาน	การยางแห่งประเทศไทยสาขาพิจิตร อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก
ตำแหน่ง	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 5

